Cpl.
(Cy in [illegible]
sett)

MEDICINA ANIMÆ

Þad er

Saalarennar

Lækning og Andar Heilsu-
boot/harla Naudsynleg a þessum
Haskasamlega Tijma bæde fyr
er Heilbrygda og Siuka.

Skrifud i fyrstu af D. Ur
bano Regio. Eñ wtløgd af N.
Gudbr. Thor. S.

Luc. 23.
Nema þier giored Jdran/munud
þier og eirneñ aller Fyrerfarast.

Prentud a Hoolum i Hiall
ta Dal. Anno 1666.

A Liikamlege Siuk domur og Daude virdest ad vera fyrer Mañlegre Skynseme miog hrædileg ur/huad j Sañleika er. Eñ Andar Daudeñ og Sálareñar Siukdomur/ hañ er þo hiñ allra Hrædelegaste. Og ef Meñ ottast og kuijda vid Liik amlegum Siukdome og Dauda/ huad myklu framar ættu Meñ þa ad hræd ast Synder og Glæpe/ og Guds Rei de. Meñ leita Liikamanum Lækn ingar j Sootttum og Siukdome/ Hu ar fyrer leita Meñ ecke epter Sálar eñar Lækningu? Huad stodar þad Mañeñ/þo hañ ætte Heimeñ allañ/og Lifde j Þusund ar/ z hefde alla Heil brygde Liikamans/ Eñ hans Sál være hladeñ med Daudlegañ Synda siukdom / og være vnder Diøfulsins Vallde og Rijke/ J Reide Guds og Ovinskap/so ad ei læge fyrer hoñum
añad

ãñad eñ eilijfur Daude og Fyrerdæmi-
ing/med Lijf og Sal.

Pat fyrer seiger Christus Matth. 25. Vaked/þuiad þier vited ei Dag eñ nie Tijmañ/a huorium Mañsins Sonur muni koma. Og vppa þad/ ad vier ecke skulum leita epter þui sem fænytast er/ eñ gleyma þui helsta/ þa kieñer Christur oss þad allra besta Rad/og vijsar oss a þañ riietta Veg/ Matth. 6. Leited fyrst Guds Rijk-is og hans Riettlætis/ ꝛ ct.

Vier höfum ahyggiu Nöott og Dag fyrer stundlegre Næringu/ ꝛ od-rum þuilijkum hlutum/ sem þo kuña ecke ad hialpa oss/ nie vera hia oss/ Enn vier erum treger og later til ad leita epter þeim godum Hlutum sem ei lijfer eru. Þetta er eirn hrædelegur Blindleike. Siallðañ hugum vier vm þañ stundlega Dauda/og þad eilijfa Lijf. Eñ þa Stunden kiemur / ꝛ vier skulum fara burt hiedañ/þa ed fyrsta

D lát-

samkunst vier huxa þar vm. Allt þetta og soddan er eitt vissulegt Teikn þar til/ad vier erum j Truñe mióg veyker og oforsockter. Gud lijte myskunsamle ga yþer oss / Amen.

Nu vel/Þær er eingeñ Jdran effsein eþ hun kiemur fram j þessum Heime. Þo skal eingeñ Madur vndañdraga og seinka siñe Jdran/til þess hañ lig- gur fyrer Daudanum. Þuiad ef þeir fæ naumlega stadest Daudans Ogn/ og Hrelling a siñe sijdustu stundu/sm tilbwa sig og reida/a medañ þeir eru Osiuker z Heilbrygder/ huørneñ mun þad þa vilia ganga þeim hinum ód- rum/sem lifa æn Guds Otta og j Jd- ranarleyse/ og j ødrum Syndum veþ- la sig.

Eñ aþ þui ad Folks Fiølden er my kell/eñ Guds Ords Þienarar fæer/z kuña ecke j alla stade nalæger ad vera Þui hef eg skrifad þessa litla vnder vijsan handa þeim einfølldu/ ad huør

sem

sem kan̄ ad lesa/ han̄ ma Hugga þan̄ Siuka med Guds Orde/ j hans Neyd og Siukdome.

Margar Huxaner og Freistingar koma ad Mannenum j hans Siukdome/ vid hvøriar han̄ hlytur alla Tijma ad beriast.

FYrst er þetta ein þung Huxan/ ad vier huxum vm þad/ ad vier eigum ad skiliast vid þessa Verølld/ vid Frænd ur og Forelldra/ Børn og Vine.

Þui næst koma fram̄ vorar Synder/ sem vier høfum Gude a mote giø:ert/ og synast vera miøg hrædelegar/ z Þin̄a Man̄sins Samuisku næsta hryggelega.

Ad sijdustu kiemur og Dauden̄/ Guds Domur/ Helviite og Fyrerdæming/ Otte og Hrædsla/ og skielfa þ̄ ă gamla Adam (þad er) þa veyku Man̄sins Samvisku.

D ij   J sod

J soddan̄ bardttu og Striide ligge Manē stotlega a þui/ad hū hafe eina stadꝛasta ꝛ̄ stoduga Trw. Þuiad þess er Nluter ꝫ nu eru vppkalder/þeir ver da mioog hrædeleger fyrer votum Nug skots Augum/ vegna vorrar veykrar Trwar/sem en̄ nu er miog oreynd/og ecke er so sterk ordeñ wt aꝫ Guds Or-de/ad hun kunne ad taka til sijn Guds Barna Rijkdom/ sem er/ Guds Náad og Syndaña Fyrergiefning Fyrer Je sum Christum/ og þa vissu Von vm Lijkamans Vpprisu/og þad eilijfa Lijf þed/med ollum Guds wtvoldum.

J þessare grein vorrar Trwar eig-um vier Daglega ad Jdka oss/ med jaꝫnlegre Bergingu Guds Sonar Hollds og Bloods/oss til Trwarstyrk ingar og Endurlijꝫgunar. Og eñ þo vier ættum alla Tijma hier vm ad huga/þa skulum vier þo allra hellst j Daudans Neyd/þessar þiorar Grein er vel hugleida.

sem

I Samneyte Heilagra.
II Fyrergiefning Syndanna.
III Holldsins Vpprisa.
IIII Eilijft Lijf.

J fyrstu/ Lijka so sem Daudenn hun er Syndarennar Refsing / suo kiemur Offt z Siukdomur opt z tijdum veg na vorra Synda. Joh. 5. Psalm. 88 D ui. 28. 2. Reg. 24. Vier fáum Neyd og Motgang og so optsinnis/ vppa þad ad vor Trw profest og reinest. Þuiad þa siaum vier / huorneg vier elskum Gud/ og trwum honum. Þar fyrer sia þig vel vm/ og giæt hier ad. J fyrstu/ Ad þu yfer alla Hlute framm/ snuer þijnu Hiarta/ Hug og Sinne til Guds / og játer fyrer honum þijnar Synder/ med Angurfullu Hiarta/ med huorium Syndum vier hofum soddann Straff og Guds Reide verdskulldad z

 þor-

forþient. Þa fær þu Nuggun/ Aþlaus sn og Fyrergiefning/ sem þier er tilsagd og bodud j Evangelij Predikun/ Þesse Fiesiodur verdur þier þrambod/ ett Daglega/Medtaked N. Anda seiger Christur/ Huorium þier Fyrergiefed Syndernar/ þm eru þær fyrergiefnar. Þar næst/ Nær vier høfum nu fenged Syndaña Fyrergiefning hia Gude Himneskum Fodur/ þa mun añ adhnort Straþþenu lifia og Siukdomenum/ ellegar Gud lætr hñ verda oss til hins besta/og til Sæluhialpar.

Þuiad þad skalltu vissulega hallda og efa þad j onguañ Mata/ huorsu þungt og sært sem þad Kross z Motgangur hñ liggur a Lijkamanū / þa er þad ecke vtañ eitt Fødurlegt Hrijs med huøriu Gud hañ dregur Barned til sijn/ og fordar þui vid Syndeñe. Gud hañ hefur eitt Fødurlegt Hiarta til vor. Þar fyrer/Huorn hañ elskar/ þañ hirter hañ og agar/ so hañ skule

skule ecke j odrum Neime Strappast ad eiliifu. Ebr. 12.

Þar fyrer skalltu vissulega vita/ Gud ad vera þin kiæra Fodur/ þo han̄ synest ad vera þier Reidur/ þa er þad ecke vtan̄ ein Fodurleg Reide og Nirt ing/ sem oss þienar til hins goda. Nan̄ leitar ecke epter vorre Glotun/ helldur alleinasta epter vorre yberbot/ Velferd og Sæluhialp. Þetta er so vissulega/ ef ad vier kun̄um ad eins ad trwa þui.

Þar fyrer skalltu nu fyrst bidia vm Nad og Myskun og Synndana Fyrer giefning/ fyrer Christum/ med Jdran̄ de Niarta/ so ad þu meiger komast ap tur j sætt vid Gud. Þui næst nim̄tu bidia Gud/ ad han̄ frelse þig frá þessu hinu vonda. So skrifar Jesus Syrach. 13. Son min̄/ Fyrerlijt þig ecke þa þu ert siuk:/ Bid þu helldr Dro ttin̄/ þa mun hn̄ lækna þig. Og Psal 85. Gud/ Þu sem ert vort Nialpræde

D iiij hugga

Nugga þu oss og tak j burt þÿna Reiþe þra oss.

Nier bidur hañ fyrst vm Synda ña Fyrergiefning/ huar af kiemur Huggun Samuiskunar/ ad hañ fyrer Guds Nꝛd mætte verda Riettlætur. Þui næst bidz hñ aþ sier Guds Reide. Nær þu bidz Gud/ ad lietta edz lina nꝛ lægum Krosse og Mokgange/ þa skal stu alla Tÿma leggia þetta Ord til Verde þiñ Heilagur Vilie. Þuiad huad s oss er Gagnlegt edz ogagnlegt/ þ vitu vier j onguañ mata betz/ eñ sa godz Almꝛttuge Gud og Fader/ sem alla Nluie veit/ og ætijd lÿtur sijnum Augum til vor/ hañ hefur Vmhygg fu fyrer oss/ hañ heþur taled oll vor Hofud hꝛr/ hañ sem Fꝛder og Forsorgar/ og verndar allar Skiepnur/ betur eñ þær kuña sialþar ad oska.

Þesser Hluter þÿna og skielþa oss hrædelega j j Daudans

Neyd

I Synddernar.

J hvorjum vier hofum lifad alla vora Daga / Gude j mote / og vorum Naunga / Nier heṗst su Neyd og Angist sem S. Paall talar vm / Rom. 2. Sneypa / Reide / Arelling og Narmkuale yfer allar Saaler þeirra Manna sem jllt giora (eda giort haṗa.)

II Daudenn.

Nattturann deyr naudug burt pra þessu Lijṗe. Þar er sṗoddann Eymd og Angist j Mannsins Hiarta / ad eingenn kann þar pra ad seigia / Mannsins Nattura er hrædd og eṗasom og ottast ad hvirt skal fara burt hiedann / og koma alldrei aptur / og ad þad sie med ollu endad og utgiort vm hana.

III Helvijte og Eilijṗ Fyrerdæming.

Hier ottast Manneskiañ/ad hun mu ne med ollu verda rekeñ fra Guds Auglite/og ad þar sie ecke añad fyrer Hondum vtañ eilijfur Daude og Fyrerdæming. Huor kañ hier ad standast þyrer Guds stranga Riettlætis Dome? Hier hlytur Madur ad vera Hraustur og vel Bryniadur/so ad hñ falle ecke j Orvinlan og Mistraust.

Eilijfur Almattugur Gud/gief þu oss þad/ad vier mættum hafa þig alla tijma þyrer vorum Augum medañ vier lifum og ottast þig og hyxa vm þetta aluarlega Strijd/og þessa seinustu Barattu/vppa þad/ ad vier mættum verda hlydner og Gudhrædder/ & vera j ollum vorum Verkum/ so sem Riitningeñ bydur. J ollum þijnum Verkū þa hyxa þu vm þiñ seinasta Tijma/ og muntu alldrei syndgast.

Vm þad fyrsta.

Þegar

Þegar Synndernar plaga
Mañsins Samuisku.

Nura þu miñ Broder (miñ Syster) ad Guds Sonur hñ er af Himnū ofan komeñ/og er ordeñ eirn Madur/ hefur tekeð vppa sig þijnar Synder og allar Veralldareñar/og er dæeñ fyrer þær a Krossenum/ hañ er sialfur ordeñ þiñ Borgunarmadur/og hefur giort Boot z Fullnadar Bitaling fyrer Syndernar. Þesse dyrmæte Daude og wthelling hins dyrmæta Blodsins Jesu Christi Guds Sonar heyrer þier til og er vissulega þitt eiged/ef ad þu tru er þui/ ad Christur sie fyrer þig dæeñ/ lijka so vel sem fyrer S. Petur og Pal og alla adra/ huad þu skallt i onguañ mæta efa/þui þu ert skijrdur i Christi Dauda/ þar mættu med ollu hugga þig vid/þuiad med soddañ mote verdur þu niotande Christi Dauda/ad þu fyrer þeñañ sama Dauð-

D vj ann

aꝼ deyr ꝼra Syndeñe/og ꝼær og od⸗
laſt viſſulega Syndanna Fyrergiefn⸗
ing/kiemur til Vppriſuñar og þeſs ei
lijfa Lijꝼs/Þuiad þijn Chriſteleg Sk
ijrn/er eirn Sakramente edr Nmdarrijk
ur Giorningur/ſ huorium þu ert ſakt
ur og forlijktur ordeñ vid Gud/z heꝼ⸗
ur þar aꝼ eina gooda Samuiſku eilijf
lega/þeſs vegna/ad þu hefur feingid
Syndaña fyrergiefning/fyrer Chriſti
Vppriſu.

J Kuølldmaltijdeñe talar Chriſt
ur til þijn/og ſeiger ad hañs Blod ſie
vthellt/ og þad ſie vtgiefid til ꝼyrergi
epningar ſyndaña. Naþer þu nu illa
og vondſlega lifad/þa flyt þier/ og aꝼ
kalla Guds Naꝼn/þa verdur þu holp
enn/Rom. 10. Og ſeigdu ſo/ Myſk
unſame Gud/vors Herra Jeſu Chr
iſti Fader/vertu mier aumum Sorg
fullu Syndara Myſkunſamur z Nꝼ
dugur/vegna Jeſu Chriſti þijns Ein
gietins Sonar mijns Lauſnara/og ſkꝼ
ſku

ttu mig nioka hans beysku Pijnu og dyrmæta Dauda/ Amen.

DROTTIñ gior þu ecke vid mig epter Syndum mijnum og Misgiord um/ helldur epter þiñe Omælanlegre Myskunseme/ Eg aum og vésol Sk iepna er i þiñe Almattugre Hende / Heyrdu Almattuge Gud og Maria ns Fader/ yfergief mig ecke/. Eg er þijn Skiepna/ Þar kañ eingeñ ad Hug ga mig vtan þu alleinasta. Þu ert sa riette Naudhialpare i allre Neyd og ollum Hormungum/ Psalm. 45. DRotteñ a þig vona eg/ lát mig all drei til Skamar verda/ Amen.

Hier skalltu aminna hiñ Siuka/ad hñ hugse ecke ad eins vm sijnar Synder/hell dur ad hañ hugse myklu frámar/ vppa hañ blessada/ dyrmæta Dauda Jesu Chri sti. Miñtu hañ á þad/ad hñs Synder liggia nu ecke leingur a honum/ helldur a Christo/ Christus hañ hefur burtteked þær fra ollum Riettrwudum Christnum

D vñ Moss

Mönnum/og heþur bitalad bæk og borg=
ad þyrer þær sem vær samtum j votre
Erwarsamtningu/Eg træe Fyrergieþning
Syndana.

Set hier fram þyrer hin siuka Gu
ds Ord/vm Syndana Fyrergief
ning fyrer Jesum Christum.

Joh. 2.

Sia/ Þesse Jesus er þad Guds
Lamb/ sem burt tekur allar Heimsins
Synder.

2 Pet. 1.

Vier erum ei Endurleyster med For
geingelegum Alutum/Gulle edur Syl
fre/ Helldur med Jesu Christi/ þess
Saklausa og Flecklausa Lambsins
dyrmæta Blode.

Min Broder/Med þui þu ert eirn
Christen Madur/ þa burt tekur Jes
us Christus og so þijnar Synder/eþa
þad ei/þa ertu frij þra øllum þijnum
Syndum og ert Guds Barn.

Joh.3.

So elskade Gud Heimen ad hann
gaþ

gaf wt siñ eingieteñ Son/vppa þad/ ad huor sem a hañ trwer/hañ skal ecke fortapast/helldur hafa eilijft Lijf.

Matth. 9.

Jeg kom eige til ad kalla Riettlata/Helldur Synduga til Jdranar.

Matth. 11.

Komed til mijn aller/þier sem Erfided z erud mødder og þreytter/ eg vil Endurnæra ydur.

Rom. 4.

Christur er giefeñ j Daudañ fyrer vorar Synder/og er vppriseñ til ad giøra oss Riettlaata.

Rom. 5.

Gud hañ hefur prijsad siñ Kiærleika til vor j þui/ ad Christur er dæeñ fyrer oss/ þa vier vorum Syndarar/ Skylldum vier þa ecke myklu framar frelsader verda fyrer hañ fra Reideñe/epter þui vier erum Riettlaater ordner fyrer hñs Blood ?

Luc. 9.

O viñ Mañ

Mañsins Sonur er ei komeñ til
þeſs/ad glata Sálum Mañaña/ hé
lldur til ad frelſa þær. Miñ Broder/
Þetta heilaga og huggunarſamlega
Evangelium lætur Gud Himneſkur
Fader þier nu kuñgiora og boda/ Þui
ad allt þetta er ſkied þier til goda/ og
ſkal hialpa þier eilijflega/ hafdu ad
eins ſtøduga Trw/og bijfala þig Ch
riſto þijnum Endurlauſnara.

Rom. 5.

Fyrſt vier erum forlijkter vid Gud/
fyrer hans Sonar Dauda/ þa vier
vorum hans Ovi ner. huad myklu fra
mar munum vier þa verda holpner
fyrer hans Lijf/ epter þui vier erum
nu forlijkter.

Rom. 8.

Gud hañ hlijfde ecke ſijnum Syne/
helldur gaf hañ wt fyrer oſs alla/ Þui
ſkyllde hañ þa ecke giefa oſs alla hlu-
te med honum. Huør vill áklæra Guds
wtválda? Gud er ſa ſem þá Rettlæ-
ta giør

ſa giorer/ Hvor vill þa fordæma?
Chriſtur er ſa ſem dæenn er/ Ja mik-
lu framar/ Sa ſem vpp er riſenn/ og ſit
ur til Guds Fodurs hægre Handar/ z
bidur fyrer oſs.

I. Cor. I.

Chriſtur er oſs af Gude giorn/
Til Viſdoms/ Til Rettlætis/ Til
Helgunar og Endurlauſnar.

Siertu nu Syndugur/ þa medkienn
du þad/ Klaga þad þyrer Chriſto/
halltt hann þyrer þinn einka Saluhial
para/ þa verdur Herrans Chriſti Ri
ettlæte þitt eiged/ og hylur allar þijn
ar Synder/ ſo þær fa þig ecke ſkadad.

I. Cor. 5.

Chriſtur er ordenn ein Foorn þyrer
oſs/ og fyrer Syndernar/ vppa þad /ad
vier mættum blijfa þad Riettlæte ſem
fyrer Gude ſialfum duger.

Gal. I.

Chriſtus gaf ſig ſialfann vt fyrer
vorar Synder/ vppa þad ad hann freſ

E ſte oſs

ste oss fra þessare nalægre vondre Ver
ollo epter Guds Fodurs Vilia.

Eph. 1.

Vier hofum fyrer Christum Afla
usn af vorum Syndum/fyrer hñs Bl
ood/epter Rijkdome hanns Nadar.

Coloss. 2.

Hañ hefur þyrergiefed oss allar vo
rar Synder / og aþmæd þa Handskri
ft/sem oss var a moote/ og hefur fest
hana a Krossenn.

1. Tim. 2.

Jesus Christur er komeñ j þesfann
Heim/til ad giora Synduga Saluho
lpna. Hier vppa skalltu treysta / suo
vel sem S. Pall/ þa blijfur þu Riett
latur og Saluhoolpen vissulega.

1 Tim. 2.

Jesus Christur hñ hefur wtgiefed
sig til Endurlausn" þyrer alla. Trw
þu þui stadfastlega (Minn Broder)
þa ertu vissulega eirn aþ þeim sem
Endurleyster eru.

Heb.

Vier erum helgader / fyrer Fòorn Jesu Christi Lijkama/sem einusinne er skied   Matth. 26.
J Kuolldmaaltijdenne heyrer þu/ hu ornenn Jesus hann talar vid þig/ z fæd er og Dryckiar þig til. Eilijfs Lijfs/ þar hann seiger/ Taked þad og eted / Þad er minn Lijkame sem fyrer ydur vt giefst/Giored þad j mijna Minning.
Lijka eirnenn took hann Kaleikenn epter Kuolldmaaltijdena/Þackade/gaf þimm hann og sagde/ Drecked aller hier af/ Þetta er Kaleikur hins Nya Testamentis j mijnu Bloode/sem fyrer ydur og marga vthellist/til Syndanna Fyrergiefningar/Giored þetta/so opt sem þier drecked þar af j mijna Minning.
Minn Broder/tak þier til þesse Ord/ Þuiad Christur hann talar og so vid þig/so vel sem vid S. Petur/og S. Paal.   1 Pet. 3.
Christur hefur sialfur bored vorar

Synd' a sijnū Lijkama/ vppa Trienu.

1. Pet. 3.

Christur hañ hefur einusinne lided fyrer vorar Synder/ sa Riettlꜳte fyrer þa Rꜳnglꜳtu/ Vppa þad/ ad hañ mꜳtte leida oss til Guds.

1 Joh. 1.

Jesu Christi Blood/ þad hreinsar oss af ollum vorum Syndum.

1 Joh. 2.

Ef nockur Syndgast/ Þa hofum vier eirn Medalgaungu Mañ hia Gude/ Jesum Christum/ sem er Riettlꜳtur/ Og hañ er sialfur Forlykuneñ fyrer vorar Synder/ ei alleinasta fyrer vorar/ heilldur og so fyrer allar Veralldareñar Synder.

Hier skal vandlega ad giꜳta / ad su sinka Mañeskia/ sem er j Daudans Neyd/ ecke treyste vppa sijn Verk/ eda sijna Forþienan/ helldur alleinasta vppa Guds Nꜳd og Myskun / og hugge sig alleina Vid Jesu Christi Dauda &

Pijnu

Þiñu/ Dyggd/ ſtyrke Baudans Neyd og Baraattu/ ſiendſt eckert Riettlæte/ vtañ Erwarenar Riettlæte a Jeſum Chriſtū. Þetta Riettlæte alleinaſta er þad / ſem ecke blyſpur til Skammar. Rom. 9.

S. Pall ſeiger ſo til Titū 3. E. Nañ giorde oſſ Saaluholpna/ ei fyrer Riettlætesins ſaker vorra Verka/ ſem vier hofdū giort/ helldur af ſiñe Naad og Myſkunſeme.

Actor. 15.

Vier truum ad vier verdum Saaluholpner fyrer Naad vors DROTT ins Jeſu Chriſti.

Ephes. 2.

Af Naadeñe erum vier Saalu holpn er ordner fyrer Truna og þad ſama er ecke af ydur/ Guds Gaafa er þad/ ecke af vorum Verkum/ ſo ad eingenn ſkule hrooſa ſier.

Þetta lære nu huer Madur ſier ſa gt vera/ Þad er til einſkis ſm vier kun num ad giora. Þar heyrer til eitt añ

E iij ad

ad Rietlæte/ad Madur kuke ad sien
daſt fyrer Guds ſtranga Dome / ſem
er Chriſti Sakleyſe/hans Rietlæte/
þad hlytur ad hialpa oſs. Þad ſkied
ur/ef ad vier ſannarlega truum a Jeſ-
um Chriſtum/ og verdum med þeirre
ſomu Trw a Chriſto jnplantader/þa
verdum vier niotande/allra þeirra god
ra hluta/ſem Christus vor Brwdgu
me hañ hefur/Noſæ 2. Ephe. 5.

Vt af þeſsum Ordum hins Heila
ga Anda heyrer þu / ad Gud Fader/
huor ad ei vill Syndugs Mañs Da
uda/helldur ad hañ ſnueſt og liſe/hñ
heſur ſo elſkad þig/ad hañ burttook
þijnar Synder/og lagde þær vppa ſiñ
bleſſada Son Jeſum Chriſtum/ hañ
hefur bored þær og betalad fyrer þær/
ſo ad ecke kuña þær ad ſordæma þig
vpp hiedañ. Þuiad Gud Fader hann
hefur medteked ſijns Sonar Dauda
ſullkomlega Boot og Bitaling fyrer
allar þijnar Synder/ ef þu Trwer
alleina

alleina vppa Christum.

Med þui/ ad þijnar Synder eru la
gdar vppa Christum/og hafa ecke gi
etad hallded honum j Daudanum og
Fyrerdæmingunne/ þar fyrer mattu vi
ta/ad þær eru sañarlega bættar og bit
aladar og Fyrergiefnar. Þessu mattu
stadfastlega ad trwa/ þa lifer þu ei-
lijflega/ Christur hañ hefur sialfur
bored þijnar Synder/ og er dæmeñ fyr
er þær/Enn hañ er vpp aptur risenn
og allra Riettrwadra Mañа Synder
eru full bitaladar og borgadar/ og
bættar med Christi Dauda.

Guds stranga Riettlæte er og suo
Fullnadar Boot giord fyrer Syndern
ar/og meir eñ full af Christo/ og Ch
ristur hañ er þiñ eigeñ/og allra Riett
trwadra Mañа/ med öllum sijnum
goodum Verkum/med sijnum Dauda/
Vpprisu/Vppstigning/Lijfe/Forþien
ustu og Dyrd allre. Rom. 8. Þar fy
rer hefur Dioffulleñ hier epter eckert

Tilkall til þijn/ z eckert Valld yf' þi'
Þui þu ert fyrer Christum Riettlætur
ordenn og laus og liduguꝛ vid þijnar
Synder/og eitt Guds Barn/Gud hn̄
er ordenn þin̄ elskulegr Niarkans Fad' þ
sokū Christs/Nuor ed þig hefur forlis
kt/Þar þyrer vertu med godu Giede/
og verl gladur i DROTTne/Þu ert
i Guds þijns Almattugs Fødurs Ne
nde/ Þar blijfur þu verndadur og vel
vardveittur. Christur skyler þier med
sin̄e eigen̄ Hende/Nan̄ hylur yfer allar
þijnar Synder/mz sijnu eigen̄ Sakley
se/E ingen̄ kan̄ ad slijta þig vt af þij-
ns Himneska Fødurs Nøndum. Þes
se þijn Kuol og Hørmung varer so sm̄
eitt Augnablik/þa er hun wte og end
ud. Christur hefur slijkt z so lided/so
sem þitt Nøfud / hønum skalltu lijkur
vera/og deya so burt fra Syndenē/og
forlæta þetta syndafulla Lijf/Þar ep
ter verdur þu hia þijnum Nerra Jesu
Christo eilijflega. Lattu ecke þijnar
Synd

Synder leingur skielfa þig/ þær eru af
la reidu j burt teknar/ Þær eru borgad
ar og bitaladar. Diofulleñ hann er
Sigradur og yfervuñeñ/ þier til gooda.
Gud hañ sier til þijn/ og bijdur epter
þier med sijnum Einglum og Heilög
um/sem j riettre Tru a Christum eru
þegar fra Heimsins Vpphafe afgein
gner/ Þar bijda epter þier marger þij-
ner Viner/ Fader/ Moder/ Børn og
Brædur/og Kuñingiar sem nu eru leys-
ter fra Daudans Otta/ og lijfa hiaa
Christo eilijflega sæler og obrædder.
Þu forlætur þad hundlega/ eñ þu fær
og odlast þad Eilijfa. Þu skilst hier
vid Vine þijna/ eñ þeir koma snarlega
epter þier/ þeir heilogu Spámeñ/ Po-
stular/ Pijslarvottar og Jatarar/ og
aller Himneskur Her/ bijda epter þier/
so ad þu skuler medtaka Riettlætesins
Koronu/ j þeirre Himnesku Vist z Ve-
ru/ huoria Gud hefur tilreidt/ þm sem
hañ elska/ huoria ecke hefur nockurt

Auga sied/ og ecke Eyra heyrt/ og ecke er komed j Mañs Hiarta/ Esa. 64. 1 Cor. 2.

Og so sem þ er omøgulegt ad Christ ur sialfur kuñe ad blijfa fordæmdur/ so er þad omøgulegt/ ad þu kuñer ad verda fortapadur/ef ad þu blijfur stad fastlega hia Christo/ med stødugre Trw. Ef ad Synd og Daude z Hel vijte getu ecke neiñ skada giort Christo/ þa munu þau ecke helldur kuña ad skada þig/ þuiad þu ert med Christo/og Christur med þier/ Þar fyrer kantu ecke ad verda fordæmdur. Ad vijsu/ ef þu ætter sialfur ad bera þijn ar Synder/þa yrdu þær þier med ollu ofþungar/og sockftu þier nidur j Hel vijtis Afgruñ/ Eñ Jesus Christus/ sañur Gud og sañur Madur/ hñ ber þær sialfur fyrer þig/so sem hañ seig er/Psal. 69. Jeg vard ad bitala /þad sem eg hafde ecke rænt. Þu hefur syndgad/ enn Christur hefur bitalad

þijna

þijna Skulld/og giørde þig lausan og liðugan þar fra/ef ad þu truer Evangelio. Evangelium er ein tilsøgn z loꝼun uppa þad eilijfa Lijf j Christo Jesu/2. Thim. 1. Tru þu nu Evangelio/ þa lifer þu eilijflega.

Min Broder/ þo þu hefder giort allar Veralldaren" Synder/ þa er þo en nu nog Nad til reidu/Ja/meir en noog. Gud hefur tilsagt þier og loꝼ ad Blessan z Nad j Christo/og þisse Naden/ hun er j Jesu Christo þijnum Herra/fullurs og obrygdul ordenn. Þijn Saluhialp er vijs z ofalluollt/ Christur er Guds Natturlegur Son ur/J Guddomlegre Veru er hn Saman leikuren sialfur/ J Maꝼdomenum er han vort Holld og Blod. Huor kann ad vera þier vijssare/til ad giefa þier þad Nadarsama Fyrerheit og Fullnadar Bitaling/ en han sem sialfur er saꝼleikuren/Hn elskade oss so'miøg/ ad han villde helldur deya/helldur en

hañ siete oss nockud bregdast/ af þui sem oss er lofad/ Þar fyrer er þad O-mogulegt/ ad þū sem truer ā Christū sierl ecke Blessadur af Gude/ og laus fra Syndum þijnum/ Þu ert sañarlega Guds-Barn og Erfinge og Samarfe Christi æfenlega. Þuiad Himenen og Jorden skulu forganga/ eñ Guds Ord blijfur eilijflega stedugt.

Miñ Broder/ Trw þu stadfastlega/ og efa ecke/ Almattugur Gud hñ er þier til goda Madr orden/ þier til gooda er hñ fæddr/ þier til goda er hñ a Krossenum dæñ/ þier til Gooda er hañ fra Daudū vppstadeñ/ vppfareñ til Himens/ z hefr giefed oss þ allt s̄ hñ hefur oss lofad. Oll Guds Fyrerheit þau eru j Jesu Christo/ Ja/ z þau eru Amē. Þar f bid þu Gud/ og vænttu þier af honum allrar Nadar og Myskunar/ j Nafne Jesu Christi. Aan hans er eingeñ Hialp nie Huggñ/ J Christo er alleina Hialp z

Hugg

Huggun og Sæluhiałp meir og frä
mar eñ nockur Madur kuñe ad ſkyra
edur ad girnaſt. Hañ giepe oß ad ei
ns eina ſtoduga Trw/ Amen.

J þeñañ mata/ og med þærkum eda
ffleirum Ordum/ epter þui ſem hinum
Siuka er hattad/ mattu tala vid hañ/
og viſa honum fra Syndareñar og Da
udans grimlegu Yperbragde/ ad hañ med
ollu mooke og med fullkomlegu Hiarta/
huxe alleinaſta vppa Chriſtum. J hon
um hefur hañ ecke añad eñ klart Mein
leyſe/ Rettlæte/ Lijf og Sæluhiałp/ Og
allt þetta hid gooda heyrer nu honum til
ef ad hañ medkieñer vera Herra Jeſum
Chriſtum fyrer ſinn Sæluhiałpara.
Þar fyrer mattu hiñ Siuka ecke allein
aſta miñaſt a ſijnar Synder/ helldur viſ
ſa og ſnu honum þar fra/ ſem beſt þu
kant/ og ad hañ ſetie alleinaſta hañ Kroſſ
feſta Chriſtum fier fyrer Augu/ og ſedie
ſitt Hiarta af Chriſto og hans Huggun
þa kañ hañ ad ſtandaſt og ſtadugur ad bl
ijfa j giegn Aerhlidum Helvijtis/ huorſu

E vij ogur

Ogurleg og grim̃ sem þau eru.

Setur fram̃ fyrer hañ/ huorsu Myskun̄ samlega Christur hañ heftur alla Tijma medtekid þa enu Syndugu/ j allre Gud spiallegre Historiu/ þeir ed hans Náad girnast og játudu sijnar Synder. Hier set fyrer hañ Magdalenam/ Reyfarañ/ Tollheimtu Mañeñ/ þañ openbera Syn dara Zachium og adra fleire/ huørnen̄ Jes us hefur audsynt þeim sijna Náad og My skun/ Þuiad/ snegt ad seigia/ Kristur hañ er ei vtan Náad og Myskun/ Hialp og Huggun/ Lijf/ Fognudur og Sæluhialp/ øllum þeim sem flijts til hañs vænta/ og vona. Gud hefur þad talad/ og þessu lofad/ þui kañ þad alldrei ad bregdast.

J þañ tijma kiemur og j Mañsins Hi arta/ huada Skada hañ hefur giort ød rum̄ Moñum/ sem er/ tekeð (kañ skie) fra þeim Gotz eda Æru / eda añad þuilijkt.

Hier skalltu giøra so sem Christur a Krossenum / bid fyrer þeim øllum Moñum af Hiarta/ sem þetta hafa fra þier tekið/ edur þier giørdu a mo- te læt

te/lat þad allt vera kuitt/ Hafer þu haft þad nockud fra ødrum/ gief þad aptur eþ þu gietur/ edur sia so til ad þ. skickest honum aptur sem æ/ Eñ kuñ er þu þad ecke ad giora/ þa medkieñ þu þad / og lat þier þad jlla þikia/ og þyrergief þeim/ eþ þeir haft hafa nockud af þiñe Eign/ edur kreinkt ha þa þijna Æru/ og þitt Ryckte/ og vert hraustur og med goodu Giede/ Pad er ecke møgulegt ad Gud þyrergiefe ecke Syndernar / þeim sem þær vill fyrer giefa ødrum/ Þui hñ hefur so sialfur kieñt oss/ Matth. 5. Ef ad þier fyrergieþed Moñonum þeirra Misgiorder/ þa mun og ydar Himneskur Fad er fyrergiefa ydur ydar Synder. Þet ta er Guds Ord/ þad blijfur stadt og stødugt/ Og skal Himen og Jord for ganga/ fyrr eñ þtta bregdest.

Þegar ad Daudenn skielþer Maññins Samuisku.

Ef vill   Nug

Hugleid þu/ Ef ad Christur være ecke nalægur/ þa være Daudenn ein ólijd ánleg Angist og Hormung/ þar være þa ei vtan skalpt Heluijte/ Enn fyrer christum er Daudenn ollá Reidu apte kenn og yfer vácenn. Sálenn dehr ecke ad eilijfu/ Matth. 10. Nú kiemur til christum/ Philipp. 1. Lijka sem Reyþarenn a Krossenum/ heyrde i sinne Daudans Neyd þesse Ordenn/ J Dag skalltu vera med mier j Paradijs. Sálenn sofnar ecke med Lijkamanum/ helldur skilst hun vid Lijkamann til Domsdags. Þuiad Christi Daude og Vppristaler Fyrermynd vors Dauda og vorrar Vpprisu.

Og hia Lucam 16 Cap. stend ur suo skrifad.

Ad Einglar häfe bored Lazarum j Abrahams skaut/ Þad er ad skilia/ Ecke hanns Lijkama/ helldur Sálena/ Og 2 Cor. 5. seiger S. Páll/ Ad hann hafe meire Girnd til ad vera þ vtann Lijkam

Lijkama/og vera hia Christo.

So er nu liost/ad nær ed Lijkamen̄ sefur/ og er lagdur j Jordena/ þa er Sälen̄ a medan̄ hia Gude/epter huo rs Mynd hun er skøpud.

Lijkamen̄ sefur og huijlest vppa eï na vissa Von/ til eins Odaudlegs Ei lijfs Lijffs/og skal vpprijsa a þan̄ sijd asta Dag/med större Dyrd og æru/ Sæl og Lijkame skulu æfenlega blijfa hia Christo/Hia ollum Guds vtvold um/Hia þijnum Frændum og Vinum Hia ollum Riettrwudū sem þier voru kun̄uger hier j Heime. Þar fyrer kallar Skriptin̄ christena Manna Da uda eirn Suefn/ Þuiad þesse Lijkame sem nu er siukur/ sem nu er Daudleg ur/ og j Gröpen̄e fwnar og rotnar/ han̄ same verdr vppreistur z vaktur a þan̄ sijdasta Dag/eins so sem soþande Madur han̄ verdur vppvaktur af Su efne/Og þa burt deyr Dauden̄ mz ollū j christnum Møn̄um/ En̄ Lijkamen̄

F verdur

verdur Oforgeingelegur/ Dyrdlegur/ Megtugur/ Heilbrigdur/og med ollu hreiñ/Klaar og Andlegur/ 1. Cor. 15 Þar þyrer talar so sa 116. Psalm.ur. Nuorsu Dyrdarlegur er Daude Heilagra fyrer Gude.

Heyrdu miñ Broder. Heimurenn meinar/ad þa vier deyum j kurtu/ og erum j Molldena lagder/þa sie Lijkameñ vtgiørdur/og ad þad sie wte ꝛ endad med Lijkamanum. Nei / Nei/ ecke er suo] Heimureñ þer villt/ Þesse Lijkame er ei so þyrerliteñ og forsmad ur af Gude; Þui ad honum er hanns Dyrd og Sæluhialp alla reidu tilkomenn. Þesse same Lijkame j huorium þu liggur hier nu og pijnest j þinne Sott og þijnum Siukdome/ hañ skal med Sæluñe lifa eilijflega/ Ef vier skylldum missa vorn Lijkama / og sa hañ alldrei aptur/þa være Daudenn hrædelegur/enn ei Dyrmætur og Kostulegur. Þar fyrer vertu efalaus vm

þad

þad/Eins sem ad Christur lꝫ j Grøff
eñe allt til hins þridia Dags epter
Holldenu/ z vppreis þa aptur til eins
eilijfs Lijfs/z deyr nu alldrei framar
meir/Lijka so þa skulu allra Riettchri
steña Maña Lijkamer sem sofnader
eru/og j Grøfeñe huijlast vm stundar
saker/ þeir skulu a þañ sijdasta Dag
vpp aptur rijsa/til eins eilijfs Lijfs.
So ad þr sk ei framar meir vera nock
ur Synd eður Daude/helldur alleina
ska Riettlæte/Lijf/Fognudur/Glede z
Saluhialp/ fra Eilijfd til eilijfdar.
Almattugur Gud hañ hefur sagt og
talad þad/þad hlyt ur so ad skie/Þar
vppa skalltu miñ Broder Trua og Tr
eysta.

Huør sem vm Daudañ huix vr all
einasta/eñ ei añad/hañ ma vel skielf
ast z vera efasamur/Eñ huxa vppa
Christum /ad hañ er vpprisen/og ad
hans Vpprisa hun er þijn/so ad þij-
ns Lijkama Vpprisa/ hun er þier vis

ſulega giefeñ. Gud hefur lated Da
udañ koma hier j ñ/ſo ad Syndeñe ſky
llde liſña/ Og Lijkamlegur Daude hñ
er ein Tǽkning Syndarekar/ og þeſſe
ſtundlegur Daude/ hañ er ecke Rett
urukar Daude/ ad Mañſins Nattu
ra deye/ ſo ad hun ſkule ecke vera pr
amar meir til/ helldur er þad Daude
Jllſkuñar/ Su Synd og Jllſka ſem
med Mannenum er / hun deyr burt/
Mañſins Nattura hün blijfur/ Syn
deñ deyr og verdur wiſlockt/ Stündle
gur Daude hañ giörer enda a Synd
unum / fra huorum vier loßudum j
Skijrneñne ad deya/ Pad verdur ecke
fullkomlega endt j þeſſu Lijfe/a medan
vier lifum j þeſſum Synduga Heime/
j þeſſu Hollde/ vnder Diosplenum.
Pa yfergiefum vier Syndena/ þegar
vier forlǽtum og yfergiefum þetta
auma Lijf. A medan vier lifum/ þa
loder hun vid oſſ alla Tijma.

Hier

Hier skalltu hugga hiñ Siuka/med Guds Ordum/med Lykamans Vppristu. Þuiad so kiennir S. Pall oss/ ad vier skulum hugga huor añañ med þuilijkum Ordum/ utaf Vppristuñe. Og þetta er ein rijkugleg Huggun/ þuiad vier tal um ecke Mañaña Ord/ helldur Guds eigen Ord/ huor ad vissulega kañ ad enda/ allt huad hañ lofar/ Þar ecki kañ eingeñ ad hindra hañ/ Hañ er Almaattugur/ sañ ordur/ og hans Naad og Myskun er oseig ianleg/ þ skal eingeñ efa.

Vitnisburder Heilagrar Rit

ninga r/ vt af Vppristu Framlideña.

Matth. 15.

Riettlaater munu skijna sem Sool j þeirra Fodurs Rijke. Hier talar hañ vm þa Dyrdarlegu Vist z Veru ꝫ þr Christnu skulu hafa hia Gude epter Vppristuna.

Joh. 5

Sannlega/ Sannlega seige eg

 ydur

ydur/ Huor sem heyrer mijn Ord/ og trwer honum sem mig sende/ hañ hef ur pad eilijfa Lijfed/ og hñ skal ecke ko ma i Fyrerdæmingena/ helldur mun hañ ganga fra Daudanum til Lijff- sins. Joh. 8

Sañlega seige eg ydur/ Huor sem vã rdveiter mijn Ord/ hañ skal ecke sia Daudañ eilijflega.

Joh. 11.

Sagde Jesus/ Lazarus sefur/ Sem po var andadur og burtfareñ wr pess are Verolldu/ og hañs Lijkame laa i Grøfeñe. Jesus hañ kañ ad giora pa Daudu ad peir sie lifande/ og kall- ar pad sem ecke er/ so sem pad sem er. Rom. 4.

Framveigis seiger hañ Joh. 11. Eg er Vppristañ og Lijfed/ Huor hañ trwer a mig/ po hañ sie Daudur/ pa skal hañ lifa/ Og huor sem lifer og trwer a mig/ hañ skal ei deya eilijfle ga. Og vppa pesse Ord vppvakte hñ Lazar.

Lazarum/ þa hañ hafðe leiged fiøra Daga j Grofeñe/ huørs Lijkame þa took til ad fwna og jlla ad lycktа.

Og vppa þad ad su skielfda og efa sama Mañsins Nattura skyllde hafa þess meire Hialp/ stadfastlega ad trua þeirre tilkomande Vpprisu/ þa eru mørger af Dauda vppvakter a Døgum Spamañana og Postulana. Christur vppvakte Eckiuñar Son j Naim/ Luc. 7. Og Hofdingians Dotter/ Luc 8. Og Lazarum/ Joh. 11. S. Petur vppreiste Tabitam/ Act. 9. S. Paull Eutichum/ Act. 20. Eliseus vppvakte Kuiñuñar Son af Dauda/ hia huørre hañ var til Herbergis/ Reg. 4. Elias vppvakte Eckiuñar Son j Sarepta/ 3 Reg. 17. Þa tuo heilaga Meñ Enoch og Eliam tok Gud til sijn med Ønd og Lijkama wr þessum Heime/ vppa þad ad hañ villde þar med giefa øllum Riettrwudum eitt vist vlegt Teikn/ og sañan Vitnisburd/

F iiij vppa

vppa þad riettq og ſaña Lijf/ſem epter
komande er/ ſo ad vier ecke ſkulum hu
ra jo ſem Heidingiar ad þar ſie enkis
meir ad vænta epter þetta ſiundlega
Lijf þegar Madur er Daudur.

Aminn þa Siuku og ſkielþdu Mañ
eſkiu/ad hun hugleide huorneñ ſa Volld
uge Netra og Drottiñ yfer Lijþe og Dau
da/hañ talar/Luc. 8.

Grated ecke/ Ecke er Stulkañ da
ud/hellldur ſeþur hun. Su vantruada
Skynſeme/ hun ſkilur eckert aþ þui/
ſem Gude til kiemur/og ſpottar Chri
ſti Ord/Þuiad hun þecker ecke DRott
eñ/Hañ kallar vorn Dauda eirn Su
efn/Hañ er ſa vm huorn Eſaias tal
ar 25 Hañ hefur vppſuelgt Daud
añ eilijþlega,

Hoſeas 13.

Eg vil leyſa þa wr Daudans Va
ndum/Daude/eg ſkal vera þiñ Bane.

J Openberan Joh. 21.

Gud hañ mun afþurka øll Tar
aþ

af þeirra Augum

Joh. 17.

Vered med Godum Huga/ Eg hefe Heimeñ yfferuñed/ Ydar Hrygd skal sïn uaſt ; Glede/ huoria eingeñ skal fra ydur taka.

Apoc. 1. Seiger Mañsins Söni.

Ottast þu ecke/ Eg em sa fyrste og sijdaste/ og Lifande/ og eg var Daudur/ Og sia/ eg er lifande ad Eilijfu/ og eg hefe Lyckla Heluïtis og Daudans /Christur hañ er sa sem bæde kañ ad lofa og enda/ Þuiad hañ er Almattugur Gud/ Hañ talade ecke vtan eitt Ord/ Rijs vpp/ og Sælenn kom aptur til Lijkamans/ so hañ stod vpp. Þesse same Herra Jesus / hañ medtekur nu eins þijna Sal/ og vard veiter hana/ og a þañ sijdasta Dag/ samteinger hañ aptur Sal og Lijf/ til eilijfs Lijfs.

Joh. 5.

Stundeñ skal koma/ a huorre þeir

F v Frañ

Framlidnu skulu heyra Raust Guds Sonar/og aller þeir sem j Grofunum eru fara wt/og þeir sem gott hafa giort/þeir skulu vpprijsa til eilijfs Lijfs.

Rom. 8

Ef ad hans Ande sem hefur vppreist Jesum af Dauda/bygger j ydur/ þa skal og hin same sem hefur vppvaked Christum/giora lifande ydar Daudlega Lijkame/af þui ad hans Ande bygger med ydur.

1 Cor. 6.

Gud hefur vppvaked Christum / og hn̄ mun̄ z so vppvekia oss/ fyrer sijna Magt.

Ja 15. Cap. hins fyrsta Pistils til Corinth. er fullt /ja/stadfullur mz sodan̄ Gullegar Nuagganer/ þar samteinger S. Paull Jesu Christi Vpprisu og vora/og seiger ad þær kun̄e ecke ad skiliast/Þar han̄ so seiger/ Christur er vpprisenn af Dauda/ Þad er vist/So skulum vier og vissulega vpprisa/

ſa/Huiad Chriſtur er vort Hofud/vier erum hañs Lider og Limer. Hofuded er ecke an Limaña. Eins lijka ſuo/ Huar ed Chriſtur er/þar ſkulum vier og vera/Huiad vier erum Lider og Lij kamer hañs Lijkama/Hollð af hanns Hollde/Bein af hanns Beinum/E. phe. 5.

Huor kann noglega ad hrooſa þeſſare Omælanlegu Dyrd Guds/Rad z Myſkunſ? Ad Gud ſialfur af Himnarijke vard Daudlegur Madur/vppa þ/ ad ſu daudlega Mañſins Nattura/ mætte þyrer ſamteinging Guddomleg rar Natturu og Manndomlegrar j Chriſto/verda vpphafeñ til Odaudle gs Lijfs/fyrer Guddomlegann og O endanlegann Krapt/Ef ad vier kynnum ad trwa/ oſ ad eiga ſoddañ Rijkdom og Sæluhialp/ Huorneñ meigum vier þa verda Sorgfuller z Hryggueꝛ? Epter þui ad oll Mañleg Nattura(bæde þeirra ſm̃ vered hafa fyrer

 Chriſt

Christum/og epter hañ/og verda mu-
nu) hun hefur obrygdanlega Iklæd st
Odaudlegleikanum) Christo/þeim ad
sta Mañe og sonum Gude.

So ad aller Meñ gooder og vonder
þeir skulu vppriisa/ Eñ ei skulu þeir
aller vmskiptast fyrer þa Dyrd/ sem
oss vmskipter til Guds elskulegra Bar
na/ fyrer Christum/ sem er Guds Nat
turlegur Sonur. Aller Meñ munu
vppriisa fyrer Christum/ eñ ei aller so
sem Christur/ heilldur alleinasta þeir
Riettrwudu christnu/og þeir sem Chr
isto eru lijker. Huor sem er ei Chri
sti Limur/ hañ skal vppriisa med Sk-
om̃ og Sman/ til Domsins Vpprisu/
Daniel 12. Joh. 5. So hafa þeir
gomlu christnu/vel og riettelega talad
Christi Vpprisa er allra Christeña
Maña Von og Sigurvijning.

Þar fyrer huggar S. Paall þa Cor
intheos Kroptuglega mz Christi Vpp
risu/þar hañ seiger/ Christur er vpp
risinn

risen fra Daudum/og er ordeñ fyrstur á medal þeirra sem eru sofnader/epter
þui ad fyrer eirn Mañ er Daudenn komeñ/og fyrer eirn Mañ Vpprisañ
fra Daudum/ Þuiad lijka so sem aller Meñ eru Dauder j Adam/suo eru
þeir aller lifande order j Christo/eñ þo huør epter sinne skickan/Christur
er sa hinn fyrste / þar epter þeir sem Christo til heyra/ og a hañ trwa.

Þui næst setur S. Pall fram eina Epterlijking vm Natturlega Nute/
af huoriu vier meigũ klærlega skilia Vpprisu vors Hollds. Epterlijkingeñ
er tekeñ af einu Kornsæde/huør þu kastad er þurru j Jordena/það deyr/fwnar
og rotnar/eñ þo verdur þad ecke ad ønguo/það brijst vpp vr Jordẽñe aptur/
med eirnre fagre skøpun z Bloma/nytt og ferskt/So skulu z vor
er Lijkamer vpp rijsa/ecke veyker forgeingeleger z sluker/sẽ nu eru þr/he
lldr dyrdarleg' kroptug' z odaudleger/

F vij til þess

til þess Eilijfa Lijfs/1. Cor. 15.
Vegurenn til þess eilijfa Lijfs/ z vors Fodurlands/ er þetta/ sem er sa stundlege Dauden. Holld og Blood/ þa og kuña ecke ad erfa Guds Ryke/ hvar ad er Eilijft Lijf. Þar fyrer hlyt ur þetta forgeingelega (Holld og Blod) ad iklædast/ þui oforgeingelega/ þt ta Daudlega Lijf hlytur ad iklædast Odaudlegleikanū. Þa vppfyllest huad skrifad er/ Daudenn er vppsuelgdur j Sigur/ Esa. 25.
Christner Menn eru ordner Herrar yfer Syndeñe/ Daudanum og Helvijte/ þar fyrer eru þeir diarfer og hrosa sier j Christo/ og segia/ Daude/ huar er þinn Broddur? Helvijte/ huar er þijn Sigurvinning? Daudans Broddur er Synden/ Syndareñar Krapt ur er Lögmaled. Enn Lof sie Gude og Þackargiord/ sem oss hefur Sigur eñ giefed/ fyrer vorn Herra Jesū Christum.

Hier set nu fram adrar flei-
re Nugganar Gremer.

Rom. 4.

Eingenn af oss lifer sier sialfum/og eingenn af oss deyr sier sialfum/Lifum vier/ha lifum vier DROTTne/Deyum vier/ þa deyum vier DROTTne/Þui huort helldur vier lifum eda deyum/þa erum vier DROTTins. Þuiad til þess er Christur dæenn/ og Vppriseñ/og lifande ordeñ aptur/ ad hann skal vera eirn Herra/ bæde lifendra z Daudra.

2 Cor. 4.

Sa sem vpprreyste vorn Herra Jesum Christum/ Hann mun og vpprreysa oss.

Philip. 3.

Vort Heimele er j Himnenum/ hua dann vier væntum ad vor Frelsare skule koma/sem er Jesus Christur/Hñ skal Forklara vora Lijkame/ so þeir verde lijker hans Dyrdarfullum Lijkama/

F vnj epter

kpier þeim Krapte/med huorium hañ
kañ ſier alla Hlute Vndergiefna ad
giora. Coloſ. 3.

Þier erud Dauder/ og ydar Lijf er
folged med Christo j Gude/ Eñ nær
Christur openberaſt/ ſem er ydart Lijf
þa ſkulu þier og ſo openberaſt med hō
num j Dyrdekie.

1 Teſſal. 4.

Vier viliumi ecke dylia fyrer ydur/
kiærer Brædur/ vin þa ſem ſofa(z Fra
amlidner eru) ſo ad þier ſyrged ecke/
lijka ſo ſem þeir ed ongua von hafa.
Þuiad ef vier trwum ad Jeſus leid
Dauda/ og er vppriſeñ/ þa mun Gud
og ſo vppvekia þa ſem ſofnader eru f.
Christum/ og frāmleida þa med hon
um.

2 Tim. 1.

Jeg veit og er fullviſſ þat vppa/
ad hañ a huorn eg trwe/ hañ er Mæ
ktugur til/ ad vardveita þad/ ſem eg
hefe hm̄ j Geymſlu feinged/ jñ til þeſſ
Dags/ z c.

S. Pæll

S. Pall huggar sinn Læresuein Timotheum/ med þessare Vpprisu/ 2. Tim. 2. Og seiger/ Lát þier j Hug koma Jesum Christum/ sem er Vppriseñ af Dauda/ af Davids Ætt/ epter mijnu Evangelio. Ef ad vier deyum med Christo/ þa skulum vier og lifa med honum/ Lijdum vier med honum/ þa skulum vier og rijkia med honum. 2 Cor 5.

Þa stund vier erum j þessare Tiaʃlldbwd/ porleinger oss og vier erum mi og þuingader/ þui vier villdum ei vera Nakter/ helldur klædder/ vppa pad ad þetta Daudlega kufie ad Jklædast þui Odaudlega Og Philip. 1. Seiger S. Pall/ Christur er mitt Lijf/ og Daudeñ er miñ Abate/ Jeg girnest ad skiliast hier vid og vera med mijnum Herra Christo.

Heb. 2

Seiger S. Pall/ christur hefur af Guds Nad/ smackad Daudañ pyrer

 alla

alla. Og j sama stad seiger S. Paall/ Christur er ordenn sannur Madur/ vpp a þad/ ad hann fyrer sinn Dauda/ tæke Magtena fra honum/ sim hafde Da udans Walld/ þad er Dioflenum/ og frelste þa sem fyrer Ogn Daudans hlutu vm alla Æfe j Þrælkan ad vera. 2. Tim. 1

Gud gioørde oss Sæluholpna/ z hef ur kallad oss med Heilagre Kallan/ ei epter vorum Verkum/ helldur epter sinne Fyrerhyggiu og Nad/ sem oss er gef efenn j Jesu Christo/ fyrer Veralldar ekiar Vpphaf/ enn er nu openberud/ f Open eran Jesu Christi vors Lausnara/ sa sem Daudann hefur burt teked/ og þad Eilijfa Lijf j lios leidt.

Minn Broder/ Tak þesse Ord þier til Hiarta/ Hafer þu jlla lifad hingad til a þisse æfe/ flyttu þier til Christum / med sannre Jdran og Angre/ þar finnur þu Nad/ z Fyrergiefning allra þinna Synda / og Sigurvikning

yfer

yfer Daudanum/huiad Christur hā er þad eilÿfa Ord/ i honum er Lÿfed/ Joh: 1.

Nañ er Lÿfed/ Joh. 11. 14. Ja/þad rietta saña/oseigianlega /eilÿfa/ Almattuga Lÿf/ af huortum Daudenn er vppsuelgdur/þar er eckert Lÿf vtan alleinasta i þessu eilÿfa Ode/ fyrer huort aller Nuter eru skapader.

Joh: 3.

Vier vitum/ ad vier erum komner fra Daudanum til Lÿfsins/ huiad vi er elskum Brædurnar.

1 Joh. 4.

J þui er Guds Kiærleike openber/ ad Gud hefur wtsendt siñ einka Son i Heimeñ/ ad vier skulum lifa fyrer hañ. 1 Pet. 3.

Christur situr hia Guds hægre Hönd/og hefur burtsuelgt Daudañ/ vppa pad/ ad vier skulum erfa þad eilÿfa Lÿf. Job. 19

Eg veit miñ Endurlausnare lifer/

Og a þañ ſeinaſta Dag mun eg vpp
riſa vr Jørduñe/ Og eg mun jklæðaſt
þeſſu minu Hørunde / og j þeſſu miñ
nu Holldi mun eg ſia Gud/og miñ au
gu ſkulu lyta hañ/og ecke añarleg.
Vt af þeſſum fyrrſøgdum Ordum
hefur eiñ chriſteñ Madur ſyna Hugg
un og ſyna Glede/ ſo ſem S. Paull
hañ gladdeſt af Harta/ Phil. 3 Af
þui hañ þeckte Chriſtum og Krapt
hans Vpprïſu/ fyrer huøria vor Da-
udi er drepeñ/og Daudeñ er med øllu
burt tekeñ/hia øllum Rietchriſtnum
Møñum. Þar er nu j Daudanum
eingeñ ſo ognarlegur Hlutur ſem vi-
er þurfum ad hrædaſt/vtan þad ytra
ſem Meñ ſia. Eins lyka ſo ſem eiñ
daudur Høggormur hefur ſarat ſyna
hrædelega Skøpun og Mynd/þo ad
hañ ſie daudur/eñ hañ er þo Kraptar
laus til ad giora Skada. Og lyka
ſem ſa Eirormureñ ſem Moyſes liet
vppreiſa j Eydemørkuñe/ Num. 12.
Nær

Nær ed Meñ lifu a hañ/ þa ſkiede þ ſo þyrer Guds Ord og hȳs Krapt/ad hiner adrer lifande Noggormar dou/ og Sydingar þeingu onguañ ſkada af þeirra Bytre. Lijka eine deyr vor Daude/og verdur oſſ ecke til neins ſka da/eþ ad vier allſtum hañ Heilſuſama Christi Dauda/ med vorum ſoñum Trwar Augum/ Og þeſſe Lijkamle ge Daude/hañ verdur oſſ ecke annad eñ ſo ſem eiñ Skugge/Ja ad-vijſu/eitt Upphaf og eiñ Iñgangur til þeſſ ei lijfa Lijfs.

Nær þu vm Christum a Kroſſen um / Þar mattu ſia Daudans Bana mañ/og Lijfſins Kielldu/ Þar hlytur ad burtkuerfa fra Christi Auglite oll Synd og Sekt/ Daudans Magt/ allt Dioþulſins valld / Daudans Be yſkleike/og Heluijtis Ognaner allar.

Christur bregdſt hier ecke ſiñ ſeiger Joh. 8 Huer hñ vardveiter mijn Ord hañ ſkal ecke ſia daudañ eilijflega.

 So

Huorneñ skiedur þad? So geingur þ̃ til. Eirn Christeñ Madur sem trw er a Christi Mÿskun z Nad/ huoria Trw hañ hefur medtekeð af Evangelio/ Nañ er so samteingdur og inn lÿþadur sijnum Herra Christo / sem er þad sanna Lijfed/ ad hañ kañ alldrei vid hñ ad skiliast.

Þar fyrer/ Eñ þo ad Sæl og Lijka me þau skilicst ad/ vm stundarsaker/ huort vid annad/ þa skiedur þad ꝥ j vissre Von / vppa þa heilsusamlegu Vpprisu/ ad Sæl og Lijkame skulu snarlega samteingiast aptur/ til eirnrar Eilijfrar Glede / og Riettrwader Christner/ þeir þa alldrei hañ Eilijfa dauda til Lijfs eda Sælar/ þad er ꝥ eilijfu Fyrerdæming. Þeir sia ecke ad sia þañ rietta Daudañ/ Þuiad þesse daude eda Afgangur Riettchristenna Manna / hañ er alleinasta Burtfør vr þessu daudlega Lijþe/ jñ j þad Eilijfa Lijfed/ til Christum/ og til allra heilag

Þegar ad Heluijte edur eilijþ Fyrerdæming/ hreller og ſkielþer Samuiſkuna Mañſins.

Ohreiñ Ande hann freiſtar opt Mañeſkiuñar j þañ Mata/ ad hinn ſiuke huxar med ſier/ huørt hañ mune vera wtvaldur til þeſſ eilijfa Lijfs/ og blæs þeſſum huxanum j Mañſins Hiarta. Ekie ma Gud vilie ei hafa þig Kañ ſkie þu ſiert ei wtvaldur/ edr eirn af þeim ſem hialpleger ſkulu verda/ Þetta er ein hrædeleg Freiſting. Hier hlytur Madur ad veria ſig alvarlega/ ad Madur giefe ſig ecke j ſamtal vid Dioþulenn. Helldr giør ſo/ þa blijfur þu ſtødugur/ Þu ſkallt huxa z tala ſo/ Far burt Andſkote/ þar ſtendr ſo ſkrifad/ Þu ſkallt ecke Freiſta DROtt ins Guds þijns. Med þui Gud heþr ur alla tijma ſo Fodurlega og vel bre

ytt vid mig/ Hui ſk eg þa efa hn̄s Myſkunſemes? Hañ hefur læted mig ko ma til þeirrar H. Skijrnar/ og hañ heſr kallad mig fyrer ſitt H. Evangelium/ j Sofnud chriſtelegrar Kyrkiu/ Hañ vill vera miñ Fader/ þar fyrer kann eg ei ad vænta mier annars af honum eñ Gods. Huad hef eg þoꝛf ad hyra vm mijna Vtualning/ hñ hefur kiennt hueꝛnenn eg ſkal þar vm hyra/ þar hañ ſeiger/ Joh. 3. Huor ſem truer a Chriſtum/ hann ſkal ei for tapaſt/ helldur hafa þ Eilijfa Lijf. Þar fyrer/ huor ſem trwer a Chriſtū ſo ſem a ſinn einka Sæluhialpara/ og Rietlætara/ hañ ſkal alldrei vona epter Fyrerdæmingu/ þuiad hñ er viſſulega Sæluhólpeñ/ og er eirn af þe im ſem vtualder eru til eilijfrar Sæluhialpar/ og þar til er fyrerhugadur fyrer Christum/ og alla reidu er jnnſkrifadur j Lijfs Bookena.

Huer hñ er fyrerhugadur til þeſs eilijfa

eilijfa Lijfs/han er og so fyrerhugad ur til þeis/ ad verda lijkur Christo/ z hañ verdur vijsulega kalladur til christelegrar Trwar/og verdur Riettlætt ur þar med/og sijdañ þar epter eilijflega Saluholpeñ. Þetta kañ ei ad bregdast/þetta er Guds Foours Myskunsamur Vilie z Aform/vid sijna Riet christna Meñ/ Rom. 8. Þar þ lææt ei villa þig/huad helldst hiñ vonde Ande kañ ad kasta þier j moote. Tru þu alleina a Christum/þa blijfur hañ þiñ eigeñ/og þa ert hañs/og þa kan ut ecke j nockurn mata ad gl atast/ þa verdur Saluholpeñ aun alls efa/ Huiad þeir enu Christnu eru dregner til Christum/Joh. 7. og Fadereñ hañ hefur lagt þad vppa Christum/ad hañ skal giora þa Saluholpna/so eingeñ af þeim skule verda fordæmdur/Joh. 10. Þar fyrer vertu hughraustr og med goodu Giede/Aller Meñ sem riettelega Trwa a Jesum Christum / þeir

 eru

eru fyrerhugader/til þess eilisa Lifs.
Þar fyrer skal huor Madur astijta Christum/og medtaka hañ med riett re Trw/fyrer þann rietta Saluhialpara/ Þar epter kiemur vissulega eilijf Saluhialp.
Nier skyllde huor og eirn Madur/giæta ad þeirre aminiñingu Pals Postula. Ebr. 12. Latum oss lijpa j Poleñmæde/ j þui strijde sem oss er fyrersett/ og giætum ad Trwareñar Hoͤfding ia og Fullkomnara/sem er Jesus Christus/ Huør ed þann tijd hann mætte hafa Fognud/þolde hann Krossiñ og virdte Forsmænena einkis/og sette sig til hægre Handar Gude/ ꝛc.
Christur hañ hefur lided allra Neyda Meinlæte fyrer oss/ so s̃ S. Pall seiger/ Ebr. 4.
Vier hoͤfum(seiger hann) ecke sod dann ædsta Kienneman sem ecke kann ad kienna j Brioste vm vorn Veykleyka/Helldur er hann freistadur j allañ

mata

mættu/lijka so s vier/po ann Syndar.
Þar fyrer lætum oss diarflega fram-
ganga fyrer hans Nꝯdarstool/ vppa
pad ad vier mættu odlast Myskū/ z
fiña Nꝯd j pañ tijma/ pa oss ligg-
ur a.

Merk hier pu godr christeñ Madr/Ch
ristur hñ er oss giefeñ. Fyrst/ Ad hñ
sie vor Endurlausnare/ Forlijkare/ Ri
ettlætare/og eirn Sæluhialpare.

Þar næst j odru lage/er hañ giefeñ
oss til eins Epterdæmis/ad vier eigum
ad lifa og deya eins og hañ/Christele
ga og Gudlega/ef pu deyr so sem Ch
ristur/pa deyr pu vel/Þuiad Christur
er oss giefeñ til eins Epterdæmis/ ad
lijka sem hañ lifde/so skulum vier li-
fa/lijda og deya.

Eingeñ kañ riettelega ad lifa/riett-
elega ad lijda/riettelega ad deya/ ne
ma pad være nockud nærre læge/ ept
ter Christi Lijfserne/og hañs Pijnu z
Dauda / j huors Dauda/Christenña

Mañā Daude er vppſuelgdur/ yður vñeñ og ſigradur.

Hugleid nu huorneñ Chriſtur hefur hegdad ſier a Kroſſenum j Freiſtingunne/ hvíg hans Dæme epter þ̄ premiſt Gud giefur þier Rad til.

Fyrſt var hañ freiſtadur med Daudanum/ þa þeir ſogdu/ Stijge hann ofan af Kroſſenum/ hañ hefur hialpad ødrum/ ſialfum ſier gietur hañ ecke hialpad? Sem þeir villdu ſo hafa ſagt/ Nu er þad wtgiort vm hañ/ hañ hlytur ad deya/ þar er eingeñ hialp/ eckert Rad a mote. Þuiad eins j ſa ma mata vill vor Ovinur (ſem er Diøfulleñ) ſkielfa z hræda þig med Daudanum/ Eñ vertu hughrauſtur/ Chriſtur hefur þeñañ Ovin ſigrad og yfervuñed. Þu ſkallt og fyrer Chriſtum hañ ſigra/ Set fyrer þig Erwarceñar Skiølld Jeſum Chriſtum/ og ſeigdu

ſo. Min DROTTin Jeſus Chri-
ſtus Dyrdareñar Kongur/z Lijzſins
Herra/ hañ lizer og rijker/ hañ lætur
mig ecke blijfa j Daudanum/ pad veit
eg vel/ Jeg mun med hønum lifa ei-
lijzlega. Eñ þar hañ lætur mig nu
reyna þeſſa Freiſting/ og lijda þeñañ
Lijkamlega Dauda/ Þetta ſkedur allt
mier til gooda. Þuiad ef eg ſkal ko-
ma j þad eilijfa Lijf/ þa hlyt eg ad for
lata þetta auma og ſtundlega Lijz/ z
deya fra þeſſum Heime/ ſo ad eg meige
þa hid fyrſta taka til ad lifa riettele
ga. Þar med þa er þetta gott fyr-
er mig ad eg med mijnum ſialfs eigen
Dauda/ lære ad merkia/ huoria elſku
Chriſtur hezur haft til mijn/ og huad
myked hañ hezur veitt mier j þui/ þa
hañ hefur daed fyrer mig/ og hefur
ſialfur ſmackad Daudañ/ og vtſlockt
hañ/ og yfervuñed Helvijtis Herhlid.
Þuiad ellegar hefde eg ecke vitad edur
reynt/ huorſu ſtoort og megtugt Lijzed

G vij er j

er j Christo/huor ed vorn Dauda hē
fur sigrad og burt suelgt/ Ecke helldur hefde eg orded minnum Herra Christo so þacknæmelegur. Þar fyrer
med þui Christur hañ lifer / þa mun
eg og so lifa og þesse Daude skal vera mier sætur og Sælugur Suefn/ z
Jñgangur til þess Eilijfa Lijfs/ Am.

J anñañ mata/ þreistadest z so vor Lausnare af Syndeñe/ lijka sem hefde
hañ vered eirn Syndare / þegar þeir
sogdu/ Ef þu ert Sonur Guds/ þa
stig þu ofan af Krossenum/ Hñ hef
ur hialpad odrum/ hialpe hñ nu sialf
um sier. Sem þeir villdu suo sagt hafa/ hann hefur fared med Fals z Flærd/ ecke er hann Guds Son/ helldur
eirn Syndare. Eins j sama Mata
þreistar Andskoteñ hins Siuka/ setur
fram fyrer hanns Hugskots Augu
allar hanns vmlidnar Synder/ suo
hann giete komed honum j Orvilnan
og Efasemé vm Guds Nad.

Nier

Hier skalltu standa stödugleg/ og seigia so/ Ï sialfum mier er eg stoor Syndare og fordæmanlegur Glæpa Madur/ eñ Christur er eingeñ Synd are/ og er þo dæeñ þyrer mijnar Syn der/ þar fyrer eru þær bitaladar og borgadar/ þo þær være myklu þleire/ Þuiad Christi daude hñ er ein Forlijk un og fullnadar Bitalingur þyrer mij nar Synder. Þar fyrer veit eg ecke: Meir af neinum Syndum ad seigia/ eg þiñ ecke par til þeirra/ Eg packa mij num Lausnara Jesu Christo/ sa sem mier hefur þyrergiefed/ og þær hefur borgad og bitalad fyrer mig.

Ï þridia mata vár Christur freista dur med Helvijte og fyrerdæmingu/ Þañ Tijma þa þeir sogdu. Hann vonade a Gud/ Frelse hañ/ hañ nu ef hañ elskar hñ. Sem þeir villdu so ha fa sagt/ Öll hañs von til Guds er fan nyt og ogiord/ Gud vill hañ ecke/ hñ er fordæmdur. Lat hier ecke villa

 þig

þig/ Sla þra þier Synd og Dauda ꝫ Helvijte/ þa koma þau ecke til þijn/ hugsa ecke vm þau/ Alleinasta allena Christum/ Hann er þiñ/ og hañ hefur dyrt keypt þig fra Dꝛoplenum og Fyrerdæmingune. Þu hefur j Christo nogligt Meinleyse/ og meir eñ noog/ Þu heffur j Christo nogligt Lijf/ og meir enn nog/ Þu hefft j Christo nog lega Saluhialp/ og meir enn noga/ Lat þitt Hiarta ecke þrahuckfast fra þeim Kroßfesta Christo j nockre Freistne/ þa ertu a einum ovinnanlegum Steine bygdur/ j moote ollum Helvijt is Herhlidum/ og þa mattu seigia med Christo/ Psalm. 16. Jeg hefe DROTTIñ alla Tijma fyrer Augum mier/ þuiad Hann er til minnar hægre Handar/ Þui mun eg ecke skeika. Þar fyrer gledur sig mitt Hiarta/og mitt Holld huijlest j Vonenne. Þu kunngiorer mier Lijfsins Vegu/ Hia þier er fullkomen Glede/ og j þi
nne

ne hægre Hond/ er Brunarsamleg
Vera eilijflega.
Fyrer sooddañ Trw til Christū/ er tu̅ eitt Guds Barn/ Christi Broder og Medarfe/ og verdur Saluholpeñ eilijflega. Þesse Trwen hun Riettlæt er þa Riettlætu/ Þad er/ þa sem trua a Christum. Þesser skulu (so sem Guds Himneska Fodurs Blessud Børn) j ngänga j Himnerijke/ j þad eilijf a Lijf sem fra Vpphafe var tilbwed Guds Børnum.
Og ef ad þu finnur þig ap þessare Freistne eñ nu ad vera veykañ j Trwnne/ og ecke þolenmodañ vnder Krossenum/ kalldañ j Guds Kiærleika/ ecke stodugañ j Voneñe/ og ert þar fyrer hrædur vm þijn Expne fyrer Gude/ (Huad i Sañleika er ein stor Freistne) Þa skalltu godur christeñ Madur/ huga vm þ/ huorsu Christur var þ þyna skulld stadde j eins sooddañ þungre Freistne/ Nu̅ liet so merkia/ ad so oll Hialp

og

og Huggun være með ollu ꝩte og enð: ud/sem Guð være honum reiður z oll Verollden/þa hann sagðe a Krossen um/Minn Guð/Minn Guð/ Þui hefr: þu yfergiefeð mig(O Herra Guð) huað hrædeleg Freisting og Asirijða var þetta? Huað beyst var Herrans Christo þesse Freisting/að hann reyn: nde fyrer oss Dauðans Beyskleika/ z giorðe oss lietlann Kross Veg og Go tu/Epter þui eð Christur gaf sig sla lfoillnglega j Dauðan olijðanlega Ang: ist og Eymð/epter hans sialfs/og vor: rs Himneska Foðurs Vilia/Þa truer hañ oss/og þecker vorn Beyskleika z Vanmætt. Nu seiger hañ ko sialf ur/Komeð til mijn aller þier sem Erfr: feð og erud Þunga kimder/ Jeg vil Endurnæra yður. O huað Naudsyn leg Huggun er þetta? Huad kann mig að hræda og skielfa eirn aumañ Syndara/og með storre Angist hann að yferfalla? Helldur enn það/ nær hann

hann ottast þad/ad Gud vilie wyfkia fa honū fra sier/og ad hann hœre ecke Trwūa/ hañ sie eirn fwen Lima. Nier hlij.ut þu Herra Jesu Christe ad hialpa/ ellegar sleinger og nidur sock ur þeisse Stormur oss/og Helvijte vpp suelger oss.

Nu vel/ Jesus Christus hefur lofad oss hialp oj Nugguni / hañ kañ ad hialpa oss. Ef þu fiñur med þier ei na veyka litla Trw og þu meinar þu siert Trwarlaus/ og efer hans Raad þa klaga þetta fyrer Gude/ hañ mun og enda þad/efa þu þad ecke/bid Gud sem er Fader allrar Nugguñar/ad hañ ecke snue sijnu Auglite fra þier/ꝛ yfergiefe þig. Jatta og vidurkiendu fyrer honum þiñ Veykleika/ og Vanmatt/Kalla þu med Postulunum/ Luc 17. DROTTIñ auk þu mijna tru Og med Fodur þess Tunglsiuka/ Marc. 9. Herra eg trwe/Hialpa þu min he Vantrw. DROTTIñ flyt þier

Hh ad

ad hialpa mier/ellegar sock eg til gã
usña/Þŷn Myskun hun geingur yfer
oll mÿn Verk. Allra Miskunsie Fad
er/Gack ecke j Dom vid Þræl þinn/
þuiad þyrer þÿnum Dome kañ eingiñ
ad standast/Christur er mitt Riettlæte
og miñ Endurlausnare/ Fyrer mÿna
Skulld hefur hñ lided þañ bitra og
beyska Dauda. Neyr þu Fader allrar
Myskunar/ Hugleid þu þad sama/og
styrk mitt Hiarta med hreinte Trw
a Jesum Christum/og hugga mig mz
Nad og Huggun Heilags Anda/ ad
eg meige glediast mig j Christo Jesu/
Amen.

Hier skalltu hyra med þier/ ad nu
fer þu ad Endurfædast/lÿka so s ein
Kuiña til sÿns Barnburdar/mz Sor
rg og Soott/Eñ snart/snart kiemur
og epterfylger Glede og Huggun.
Hugleid þu og eirneñ/huorsu ad Lÿfs
sins Herra sialfur Jesus Christus/
hañ hefur staded j þessu Strÿde/ og
hefur

hefur giefed sig j Einvijge vid Daud
añ/ þier til Hialpar og Huggunar/ z
hefur haft Sigur. Hugsa þu um/
huorsu marger fromer Christner meñ
heilager Pijslarvottar/ fra Heimsins
Upphafe/og allt til þessa Dags ha
fa stadder verid j soddan Angist/ z eñ
mykls meire/og Jesus hefur Myskun
samlega hialpad þeim ollum j giegn
um þeñañ Dauda til hjs eilijfa Lijfs.
Hugleid þu huorsu ad Guds heilag-
er Einglar og allur Himneskur Her
gledur sig/ad þu ert ordeñ frij z frian
ls fra Syndunum/Daudanum og þe
ssa Heims Eymd/og ad þu fer Mad
ur heim til eilijfrar Dyrdar þess Him
neska Arfsins z eilijfa Fødurlands.
Hugleid þu huorsu ad þesse Kugl er
med ollu ecke samantakande vid þa D
komina Dyrd Guds Barna/ Rom. 8
Vor Harmung/ huor ad er stundleg
z liett/hun aflar Ovmrædelegrar myk
illrar Dyrdar/huoria vier ecke sioum

j þui sem synelegt er/ Helldur j þui sem
osynelegt er/ þad er stundlegt/ Eñ hid
ad sem er osynelegt/ þad er eilijft.
Hugleid þu huorsu ofergianleg Nꝛad
er hia Gude DROTTine vorum/ me
ire Sannleikur/ Myskun og Græska
meire Vijsdom/ Hyggia/ Hialp/ Hug
gun/ Vald og Magt er hia Gude/ eñ
allar Skiepnur kuñe ad skilia/ allt þt
ta þad skal vera vort/ vegna Christi/
huorn Gud hefur gefed oss til Sa-
luhialpar. Soddan gledeleger og hr
auster þankar ætti ad vera j huers
Christens Mañs Hiarta/ nær vier er
um staddir j Neydenne og Motgangen
um/ Og þar um eigum vier ad bidia
Gud/ so leinge sem vier lifum.
Nær þu med soddan moote berst og
strijder j Jatningu þinar veykr Tru
ar/ eñ gyrnest so þ' iafnframt/ Guds
Hialp og Myskun/ og grijpur Christ
um/ med eirnre alvarlegre Bæn/ og læ
tur hañ ecke sleppa fra þier/ og bidur
hann

han̄ ad vppfylla og bæta þin̄ Brest/ þa geingur þad vel til. Þuiad þetta tuent er ecke fiarlægt huort odru/ ad tr wa a Christū/z ad hafa hiartanlega Girnd til ad trwa a han̄/ Huorsu veyk ur sem þu ert/þa hefur þu þo þessa Huggun/ Ad Gud byiodur þier ad kalla a sig/z lofar þier Hialp og Huggun/ Lyka sem þar er eingen̄ betre/nie riet tare B:ān hélldur en̄ ad bidia vm eina stoduga Trw/so verdur eingen̄ Bæn fliotare Bænheyrd/ So ad sa sem veyk ur er j Trwn̄e/ han̄ hefur eins Hugg un af þessare bren̄ande Girnd/sem hn̄ hefur epter Trwn̄e/Huad j San̄leika er ein̄ goodur Reyste / og eitt Guds Kornsæde/ huort alleinasta komed er af G:de/vm huort ad Gud han̄ talar fyrer Spamanen̄ Esaiam/Christur han̄ wfslockur ecke riwkanda Hor og ecke sūdurbrytur hn̄ veykan̄ Reyr/Þr forer trw þu stadfastlega a Christum/ ellegar ad minnsta Koste / haf Girnd

 til

til þess ad trwa a hañ/ ber þrañ og Klaga fyrer honum þijna Vantrw/ ẽ efa/ pad ecke/ þu ert Riettlꝍtur fyrer honum/ og ert Blessad Guds Barn/ huort ed er hefui forgiefens lagt vorn Veykleika vppa siñ kiæra Son/ Jesum Christum. Christur seiger sialþur/ Matth. 5. Sæler eru þeir sem andle ga eru Fatæker/ þuiad þeirra er Him naríke. Sæler eru Harmþrwngner/ þuiad þeir munu huggader verda. Sæler eru þeir sem hungra og þyrsta epter Riettlætenu / þuiad þeir munu sadder verda. Þu ert nu hryggur og villder giarnañ vera Frootmur og Riettlætur/ þar fyrer vert Hughraustur/ þu ert nu fyrer Gude Riettlætur þyrer Christum Jesum.

Jeg seige enn nu ei t siñ/ Læt ecke skielfa þig/ Sie þijn Freistne so þung ad þiñ Veykleike meinar/ ad þu haf er ongua Von/ helldur Efasemd og Mistraust/ þa halltu þier fast vid Guds Ord.

Psalm

Psalm 34. Stendur so/ Gud er nä fægur øllum þeim sem hafa Nrygdar pullt Hiarta/ og Hialpar þeim sem eru Sorgbitner j Huganū.

Psalm. 103.

DROTTin̄ er Myskunsamr/ Liik narfullur/ Þoleīmodur og harla Good giarn/ Han̄ er ecke alla Æfe byſtur/ z Reidest ecke eilijflega.

Esa. 25.

DROTTin̄ er Styrkur þeirra fa tæku/ og Athuarf þeirra Þurftugu j Neydeñe/ og eirn Skugge j Ofurhit-anū.

Esa. 49.

Kan̄ ein Mooder ad gleyma ſijnu Brioſtbarne/ ad hun ſia ecke aumr a þui Fooſtre ſem fædt er af hennar Lijf þe? Og þo hun gleyme þui/ þa vil eg þo ecke gleyma þier.

Ad þeſſu øllu ſkalltu vel gæta/ og þo ad þier þike alla reidu ad þu ſiert j Spaſeme/ þa efa þig ecke/ Þuiad þ

er eñ ecke Efasemd/eþ þu villt ecke ef
ast/og ef þad er þier leidt/þa þu hef
ur haft Efasemd. Þitt Maalefne er
eñ nu gott/Þuiad þetta er ecke añad
eñ ein Reynsla z Freisting/ Nu ra þu/
ad soddañ Þo: mung hefur þu vel For
þient med þijnu Syndū. Andvarpa
þu af Hiarta til Guds/og seigdu so/
Fader allrar Myskūar/z Gud allrar
Huggunar/mitt einka Skiool styt þi
er ad hialpa mier/ þu ert nuñ Gud z
Fader,

Þar næst giør so sem Herrañ Chr
istr z S. Stephanus þr giordu/Bifa
la þu þijna Saal i Guds Fodurs He
ndur/og seigdu/Fader i þijnar Hend
fel eg miñ Anda/þijna Mynd/þijna
Skiepnu/ huorja þu hefur epter þiñe
Mynd skapad/ fyrer huoria Sonur
þiñ Eingieteñ hefur sitt Blood wt
giefed. Eg b. fala miñ Anda i þijn
ar Hendr/Þ' þra kañ eingeñ ad slijta
mig edr rijekia. Fader/ Eg er þijn
Skiepna

Skiepna/ Giør mig Saluhølpeñ/ A M E N.

Ein Aminning allra Riettrwacra Manna.

Eg bid ydur fyrer Guds Myskun seme/ pier sem bered Christi Nafn/ og kallest Christner/ Ad pier giøred Jdr an og Yfferboot/ og lated vera ydar Alvøru/ ad heyra Guds O:d/ Akalled og knyed/ og biðied Gud Almaᵒtkañ Fodur fyrer Jesum Christum/ Ad hañ vilie draga oss og upplysa med sañre Christi Kyñingu/ uppa pad vier kyñum ad yfergiefa pad sem vont er/ og lifa Sparlega/ Riettferduglega z Gudlega/ vora Lijfdaga/ og taka vara uppa peirre sælu Von og peirre Dyrd arlegu Opinberan hins mykla Guds vors Frelsara Jesu Christi/ huør ed sig sialfañ hefur giefed fyrer oss/uppa pad/ad hañ frelste oss fra øllu Rang

lætes z hreinsade sier sialfum eitt Fog lk/ sier til Eignar/sem kostgiæped er til allra godra Verka.

Gooder christner Mēñ/ þier hafed nu Guds Ord og heilaga Ritning/ sem oss er giefeñ til Nuggunar/Þar siae þier huorsu Gud tekur burt sijna Refsing/þegar Meñ alvarlega rietta og betra sig/Og flya snarlega til Gu ds/med einfre Oaplatanlegre Bæn/ Ad hañ villde fyrergiefa oss allar Sy nder/fyrer sijns Sonar saker/ og hial- lpa oss.

David var j store Neyd staddur/sokū sijna Synda/2 Reg. 24. Þutad Gud sende Drepsoott/so ad a litlum Tijma fiellu siotijger Þusunder Mañā/fra Dan til Bersaba/eñ David flude til Guds/og bad hañ vm Hialp/vidurkē eñde sijnar Synder/ bad vm Nad/og bygde Gude eitt Alltare j Lææfagarde Arafna Jebusiter/og Offrade Breñe foorner/og Gud stillteft til frids yfer Land,

Landed/og Plaguñe liette aþ Israels Foolke.

Sv skulu þier og vidurkieña ydar Synder/bidia Gud vm Nad/ og Fornfæra Paacklætis Forner/ sem er ett Nygdarþullt Hiarta (fyrer Christu) þa verde þier hólþner.

Gud hañ hootade þeim i Niniue Borg/ ad hañ villde snaft fiorutiju Daga vmturna þeim stoora Stad. Meñ Niniue Borgar trwdu þessare Predikun/og tooku til ad betra sig med stoorre Audmyykt/Og Gud sa aumur a þeim/og hlijþde þeim. Giore þier þetta hid sama/ Guds Hond er ecke stutt orden/Hañ kañ ad hialpa og vill/ nær vier alleinasta akollū hñ m riekire Bæn/Hañ lætur kuñugt giora fyrer Muñ S. Pals/ad hañ sie eirn rijkur Gud vid alla þa sem hañ akalla. Rom. 10.

Gooder Guds Vmer/ Eg bid ydur ad þier ecke forsmaed þessa litla Vnd-
N vij ervijs

kvøjsan/med huørre eg veykur Lihi-
ur/hefe hugad ad þiona mijnum Med
limum j DROTTne/ i mijnum sto-
ra Veykleika. Eg hefde giarn-
samlega helldur talad vid ydur/ Ef
eg hefde giefad. En mijn Bæn til
Guds fyrer ydur/ skal nu uppfylla mij
na Þienustu ad sinne.

Vor liufe Lausnare sa allra beste
Læknet/ hann villde af sinne Myskun j
ydar Hiortum kroptuglega giora þess-
sa Lækning huør ed tekenn er af ha
ns Lækninga Nwse / sem er Heilog
Ritning/ yppa þad/ Ad vier einne
sannre Christelegre Trw/ j einum
brennande Kiærleika til Guds/ og til
vors Samchristins Naunga/ j stødug-
re Þolenmæde vnder Krossenum/ og
riettre Hlijdne/ mættum epterfylgia
Christo j stodugre Von til þess eilij-
fa Lijfs/ fyrer Christum/ og vera stød
uger allt til Afeloka/ Amen.

Bidied

Biðted Gud fyrer mier aumunî Syndugum Mañe.

1 Pet. 4.

Tijmeñ er ad Doomureñ skule uppbyriast a Guds Hwse. Og ef hañ tek ur fyrst til a oss/ huwr mun þa verða Ender þra s eige hafa truad Evangelio? Og ef sa Retlaate verdur naumlega holpeñ/ huar vill sa hiñ Oguðlege og Bersynduge þa blijfa?

Ender a þessum Agiæta Bæklinge/ Urbani Regij.

Nockrar Goodar og Naudsynlegar Bæner/ a Kuølld og Morgna/ Sem og ádrar fleyre/ huøriar/ bæde Þr Elldre ꝛ Yngre ættu ad læra/ Lesa og jdka/ Gude til Loffs/ enn sier sialfum til Salar Gagns og Gooda.

Morgun Bæn.

EG þacka þier Myskunseme/ Minn Himneske Gud og Fader/ fyrer Jesum Christum/ þinn elskulegann Son/ Minn DROTTinn/ ad þu hefur mig á þessare Nootu/ fyrer þyna Heilaga Einglaa Myskunsamlega og Fodurlega geymt/ verndad og vardveitt/ og hefur giefed mier sætann Suefn/ og hæga Huijld/ so ad eg er nu orden hress og Olwen til mijnar Vinnu/ j mijnu Kalle ꝛ Embætte. Eg bid þig af ollu mijnu Hiarta/ Fyrergief mier allar mijnar

ar Synder/og allt huad eg hefe Ra-
nglega giortt/og framed/Pär med þa
vardsiu ad verna og vardveita mig a
þessum Deige/ og alla Tijma mijns
Lijfs/fyrer ollum Voda og Skada/
fyrer Dioflenum/Syndenne/ þyrer oll-
um Slæpulsi og Ogiorningū/fyrer Ot-
llu og Vantru/ þyrer Skadlegum
Stukdome og Skielfingu allre/þyrer
Flærd og Folskum Tungum/ fyrer
Vallde og Vielum mina Opundar
mana/fyrer Falle og ollum Slijsum/
fyrer Ellde og illre Vedrattu/ og þyr-
er ollum Skada/ og allre Hneyxlan
i Lærdome og Lifnade/og i mijnu Ka-
lle og Embætte. Par a moot bid
eg þig/ad þu styrer mier og stiorner
med þijnum heilaga Anda/ og giefer
mier þa Nad/ad eg innætte a þessum
Deige / epter þijnu Heilaga Orde
hegda Ordum og Giordum og ol-
lu mijnu Framferde / so ad eg styggē
þig huorke med hugrinum/Ordum nie

Verkum/ helldur ad eg giøre med lijf/
og Dygd þad sem eg a ad giøra/ og
veiti Naunganum Christelegañ Kiær-
leika/ sie þolinmodur/ Goodlyndur/
Hreinferdugur/ Sidsamur / hafande
gott Hoof a ollū Hlutū/ so ad allt Lijf
mitt og Framferde/ mætte þier vel þo-
cknast. Veit mier þijna Blessan
j Sealu og Lijfe/ til allra goodra Hlu-
ta/ Tijmanlega og Eilijflega/ þuiad
eg befala mig þier a Hendur/ mijna
Sal og mitt Lijf/ Fodur og Moodur
Brædur og Systur/ Vine og Vanda-
meñ/ miñ Salusorgara/ Christilega
Vølldstiorn/ og alla Christna Menn
einkanlega j mijnu Fødurlande/ allt
þetta fel eg j þijnar Myskunar Hend-
ur/ þijner Heilager Einglar sieu hia
oss/ a øllum vorum Vegum/ so ad sa
ille Ovinur og Andskote hafe
ongua Magt yfer oss/

AMEN.

Kuolld

Kuølld Bænen.

EG packa þier DROTT/ inn Gud minn Himneskur Fad er/ fyrer Jesum Christum/ þinn elskulegann Son/ minn La unara og Frelsara/ ad þu hefur a þe ssum Deige Nadarsamlega giefed mi er Mat og Dryck/ og allt huad eg he fe þurfft vid/ þu hefur z vardveitt mig fyrer øllum Voda og Skada/ fyrer Diøflenum og illum Mønnum/ fyrer øllum Siukdome/ fyrer Falle z Slis um/ fyrer Ellde og Vatne/ og øllum Hæskasemdum.

Þu hefur veitt mier Hialp og Sty rk/ Lucku og Blessan/ til þess sem eg hefe att ad vinna. Eg bid þig aud miuklega / ad þu vilier wt af Nad z Myskun/ vegna Dauda og Pijnu þij ns Elskulega Sonar Jesu Christi/ Fyrergiefa mier allar mijnar Synder og Misgiorder/ sem eg hefe fra Barn

dome/ og einkum a þessum Deigé giø
rt og framed af Mañlegum Veykleiø
ka. Eg bid þig og einnek/ad þu vil
jer mig a þessare Nottu Myskuñsom
lega vernda og vardveita fyrer ollu
þui sem Sæl ꝛ Lijf/Kuñu og Born/
allt mitt Heimafolk/ Hws og Heimele
mitt Kall ꝛ Embætte/ma skada j noc
kurn Mata. Veit þu mier þa Nad/
ad eg j þañ mata take Suefn ꝛ Hu
ijld/ad Hiarta mitt sie ætijd vakande j
riettre Trw og Elsku til þijn/ Hollð
ed sie og Hreinþeꝛdugt æn vondra Gy
rnda og Tilhneyginga/ og ad eg leg
ge so af/ alla Veralldlega Ahygø
giu/ad eg ecke gleyme þier/helldur al
la Tijma huxe og j miñe hafe þijna
Gieśku/ Nad og Myskun. Vñ mier
Rosamlegrar huijldar/so ad eg a Mo
rgundeige/mætte hress og Olweñ vpp
rijsa/og med Glede og goodum Huga
þad ad viña og giora sem mijnu Kalle
og Embætte til heyrer. Vppa þetta
hið

hid sama befala eg þier minn Lijka, ma og mijna Sal / Kuinnu og Bø rn/Hws og Heimele / og allt mitt/ j þijnar Hendur/þin heilagur Eingell sie med oss/suo ad sa Ille Ovinur og Andskote hafe ongua Magt yfer oss/Am.

Ein agiæt Synda játning.

OG Aum og Syndug Manneskja / Jata og viduerkienne allar mijnar Synder/ fyrer þier minn Gud og Skapare/ ad eg er Gieten j Syndenne / og j Syndenne er eg af minnar Modur Lijfe hingad j Heimenn borenn. Og ad eg sidan þar epter/ hefe margfalldlega Syndgad/vitande og ovitande/med Hiartans leynelegum Hugrenningum/og illum Asetninge/ j mote þier minn Gud/z j mote mijnum Naunga/mz voudu Framferde til Orda

 og

og Verka/med Blooðe og Bakmælge med Vielum og Suikum/og fierdeilis jata eg/ad eg hefe ecke med Dygd ſtu ndad mijna Stiett og Embætte/ Eg medgeing og eirneñ/ad eg hefe ecke fullkomlega halldeð neitt af Guds Bodordum/ og ſie ſo ad eg endur og ſiñum hafe giort nockuð gott Verk/ þa medkieñe eg þo/ad það er allt Ofullkomlegt/ og kañ ecke ad ſtandaſt fyrer Guds Dome/Og eg vidurkieñe/ ad Syndeñ loder bæde vid Sæl og Lijkama/ad eg med riettu er verdugur eilijfrar Fyrerdæmingar. Eñ epter þui ad þu Gud DROTTEN/Myſkunſamur og Himneſkur Fader/hefur ſo Fødurlega Heimeñ Elſkad/ad þu utgaffſt þiñ Eingieteñ Son vorn DROttiñ Jeſum Chriſtum/ og villt fyrergiefa Syndernar øllum þeim ſem a haň trwa / og fyrer hanns ſkullð villtu tilreikna þeim (an Verdſkulldunar þeirra Verka) Løgmalſins uppfylling/Riett-

lætið

sætid og Sæluhialpena/z giefa þeim eilijfst Lijf/ Þa trwe eg nu og forlæt mig vppa Jesum Christum/ bidiande audmiuklega/ ad þu vilier auka j mier Trwna/ og þyrergiefa mier allar mijnar Synder/og giora mig Hluttak ara Jesu Christi Riettlætis/ og giefa mier þin Heilaga Anda/til Betrunar mijns Syndsamlegs Lijfernes/ so ad eg meige vera hlydenn þier og þijnum Bodordum/þyrer þin elskulegan Son vorn DROTTinn Jesum Christum Amen.

Annur Jatning.

Almattuge eilijfe Gud og Myskunsame Fader / Þu skapad er mig epter þine Mynd/og gafst mier margar otelianlegar godar Gafur/samt og adur heþ eg med mo rgu moote/þyrerlited þig/og broted aþ þijnum Bodordum/lifad allan minn Alldur j Villu/so sem ein Skynlaus Skiepna/Ei haft þijnar Gaþur þier

til Lofs nie Nauunganum til gagns/ eg heþe ept mig j Syndū og Naung læte/og aller Lijþdagar mijner eru wt giørder og vmskoner j ſiorum Synd-um/huar fyrer eg er ad ſoñu verdug-ur eilijþrar Fyrerdæmingar/og ma ſti elfast og hrædast þyrer þiñe Reide/ Eñ nu mijn Himneske Fader kiem eg til þijn/ z akalla þijng ſtoru Nad z Myſkun/ Eg opeñbera z vidurkieñe fyrer þier mijñ daudlegañ Siukdom eg er ecke maklegr ad kallest þitt Barn/O DRotteñ veru mier aumum z Syndugum Lijknſamur. Og fyrst ſuo er Mijñ Herra Jesu Christe/ ad eg giet ei ſialþur ſkilid vid mig mijnar Synder/ne helldr þyrer þær bitalad/ Pa legg eg þær vppa þig/ſo þu j ku ttaker þær/þuiad þu heþur vora Sk ulld bitalad/z þu hefur Læknad vorn Siukdom z Sær/Amen.

O Almattuge eilijþe goode z Myſk unſame Gud /Gack ecke j Doom

vid

vid mig aumã z Synduga Mañeskj-
iu/z straffa mig ecke j Grimd z Rei-
de þiñe/Þuiad j þinu Auglite þiñst ey-
ngeñ lifande Madur Riettlatur/ z
allt vort Riettlæte er fyrer þier/so sem
saurugt Klæde/Þʳ fyrer kiem eg nu til
þin a þessum Nadareñar Tijma/ z
Hialprædisins Dage, / og eg skyt mi-
er vndañ þinu strǽngu Riettlæte/ eñ
vnder þina ofeigianlegu Myskuñseme/
Eg skriptast/ z medkieñe fyrer þier
miñ Gud z Skapare/allar mijnar Sy-
nder/z þ þier eru allʳ mijnar leynelege-
ar Synder openberar/sem eg hefe þr-
amed allt fra Barndome/ȷ til þessar-
ar stundar/z sierdeilis/þær Synder eg
hefe þessa vmlidna Viku framed/ j
Oþmetnade/Ohlydne/ Drambseme/
Agyrne/Lete og Losta seme/Reide/Ne-
ipt og Hatre / Ofund/ Oþneyt slu og
Ofdrykiu/ Obolenmæde/ Bloote og
Bakmælge/Vondum Viñlestre/Suik-
um z Vnderþerle/z Myskunarleyse/

Og eg hefe syndgast j mooke ol'um þi num Bodordum/og raskad þeirre Tru loþan eg giorde vid þig j Skÿrnenie/ Ad sofu/ eg spille so þeim dyrmæta Tÿma/ad allt mitt Lÿf og þramferdi er ei añad eñ Gudleg flygd/Miñ Gud Myskuna þu mier/z kom miñe aumre Sæl til Hialpar/ꝫ halldeñ er med so storum Synda þunga/og sierdeilis mz N. N.

Miñ Gud/eg hugga mig med þÿn um Guddomlegum Fyrerheitum/ ad þu ert ecke komeñ ad kalla Rettlata helldur synduga til Jdranar/Þu heþ ur sagt/Komed til mÿn aller þier sm erþided z erud þuñngader/eg vil En durnæra ydur/Item seiger þu/A My skun hef eg Þocknan/eñ ecke a Oþþ re/Þiñ Ande talar z so fyrer Munn Spamañsins/Eg vil z ecke Dauda syndugs Mans/helldur ad hañ vmve nde sier og lifc/Þuiad nær hinn synd uge jdrast siña Synda aþ Hiarta/ þa

þa villtu fyrergiefa hønum/og alldrei framar meir þeirra minnast/Minn Gud z DRottinn/a þetta þitt Loford/z Fyrerheit þinnar Gudlegrar Huggunar/ set eg alla mijna Trw/ og hier freyste eg vppa/Gief ad eg mætte þinna sannarlegt Angur med mier/ z ad slijk Vmhuxan Syndanna/ vppvekie j mier sannann Otta/ Hrygd Sorg og Angist/þad eg hefe so styggdann þig/þu hinn goode og Giæskufulle Gud/ vppa þad eg mætte med sialfum mier vppbyria ad hata Syndena/og flya z so rdast øll tilefne Syndarennar/z ad eg mætte Lijkamann giøra Andanum vnderorpenn/ z vppbyria eirn Christelegann Lifnad/ og huada Kross edr Motgang þu villt a mig leggia/ þa gief ad eg mætte þad medtaka/ so sem adra Fødurlega Hirting/z lijda þad med Elsku og Þolenmæde/so ad allt saman mætte skie þier til Lofs z Dyrdar/fyrer Jesum Christum vorn DRottinn/ Amen.

Herra Jesu Christe/ Sonur Gu-ds/ Myskuna þu mier. Aumum z Syndugum/ og vert mier Mys-kunsamur/ O DROttinn lijt þu Mysk-unar Augum þijnum til mijn/ sem þu leist til Peturs j Hølluñe/ þier afneit-ande/ Til Bersyndugu Kuinuñar j Pharisearans Huse/ Til Reyfarans a Krossenū/ Og veit mier þijna Nad z Myskun/ ad eg alla Tijma/ mætte græta og syrgia mijnar Synder/ med hinum heilaga Petro/ og med Ræn ingianum/ mætta eg eilijflega med þier glediast/ A M E N.

Ein stutt Bæn vm Pijn una Christi.

Herra Gud/ Þu sem Fød-ast vilider Heimenum til End-urlausnar/ og Vmskieraſt/ þu sem varst af Gydingunū opsockur/ Af Ju-

das med Koſſe forrœden/ ſijdan Fang en/ z ſo ſem ſakiauſt Lamb til Dauda leiddur/ Par epter hafdur fyrer Aug ſyn Annæ/ Caiphæ/ Pilati/ Herodis/ huar þu varſt med Lÿgvottum hard lega aklagadur/ Hwdſtrykktur/ Hædd ur/ med Hrækum ſpyttur/ z Þyrnum Coronadur/ med Knefum baren/ med Reyrvende ſleigen/ byrgdur/ z Kladum ſuiptur/ a Kroſſenum med Jarngedd um feſtur/ og ſijdan med Kroſſenum vpphafen/ a medal Spillvirkia reikn adur/ med Galle z Edike dryckiadur/ z med Spiote j giegnum lagdur/ O Herra Jeſu Chriſte/ fyrer þeſſar þijn ar heilogu Pijſler/ huorra eg aumur og Syndugur mikeſt/ og fyrer þijna heilogu Pijnu z Dauda bid eg þig/ Frelſa mig fra Kuolum Helvijtis/ z virdſtu mig þangad ad leida/ ſem þu le idder Spillvirkian ſem med þier vaar Kroſſfeſtur/ þu ſ inz Fodur z H. Anda lif z rijk eirn Gud ad eilijfu/ Amen.

J vijſ Barn

Bæn þa Madur vill gan-ga til Sacramentis.

O Allra Milldaste Herra Jesu Christe / Eg gyrnest nu med allre Audnijkt og Lijtelæte / ad saa og medtaka þig j mitt Hiartans Hws og Herberge / En (Gud nade) þad er aumlega til reidt z þyreibwed ad her bergia slijkan Herra. Eg vidurkiene mijna Veykleika / og Overdugleika / þu Gode Jesu veist og mijna Fatækt og Eymd / z med hwilijkum Synda þrin ga eg et hladenn / z huøria Neyd z Angist eg heþe / Þar þyrer kiem eg nu Aumur og Omaklegur Syndare til þijn / z bid þig ad hialpa mier / z hrein sa mig / med þui ad þu ert alleina sa sem þann Syndugan hreinsa kann / Þui bid eg þig / gior mig hreinann suo eg mætte þocknast þier / z maklega med taka þetta Heilaga Sacramentum / og ødlast þann Avøxst / sem þu hefur hier

ur hier til aflad/ sem er/ad fa Synd
aña fyrergiefning/ z sættast v:d þig.
O milde z Myskunsame DROTT
iñ Jesu Christe/ Vpvek mig ap þe-
im þunga Syndaña Suefne/ s̄ a mier
liggur/ Gief mier ad hugleida huad
goott foolged er j þessu Sacramente/
ad eg mætte j þijnum Kiærleika/ þier
jñplantast/ Nuorge nema hia þier ad
leita Nialpar/og neyta riettelega þes
sa Sacramentis/ miñe Sælu til Neil
su og Lækninga / so allt jllt verde ap
mijnu Niarta buttfægt og hreinsad/ z
allt gott mætte þar jñplantast. Þu
hefur sagt/ Komed til mijn aller þier
sem Erpidid og erud þreytter/ eg vil
Endurnæra ydur. Endurnær þu
mig/ þyrer þitt Lijkama og Blod/ þesse
er hin besta Lækning miñe Sælu/
Mijn Forþienusta er eingeñ good/ þu
hefur ei Gyrnd a Dauda hins Synd
uga/ heldur villtu hañ vmvende sier z
life/ Og þu komst til ad kalla Synd-

J viij uga

ÿgä til Jdränar / ä medäl huörrä
eg er/z bid vm Fyrergiefning/Þar fy
rer vil eg feigen koma til þijn/ ad eg
mætte verda Säluhölpen/z fä af þi
er lijfed/Þu sem ert Lijfsins Bräud/
huört af Himnum ofan kom/ z huör
han etur hier af/han lifer ad eilijfu.
Þui kiem eg nu aumur Syndare til
alls goods veitkur z vanmegna/ Eg
kiem til þijn med klockus Hiarta/ha
fande/Vilia/Hug z Sinne/med þine
Hialp/ad vmbæta z betra mig/Þu ert
Brunnur allrar Myskunseme z Upp
sprettä Nädar z Godgyrndar/ su all
drei gtefur vpp ad renna/ z af sier ad
giefa þad Heilsusama Vatn/sem Sy
ndernar afþuær/Sia til minnar Eym
dar/ z fyrergief inner innnar Synder/
z vppvek j mier Hwngur z Girnd til
þinnar þeirrar Nädar/ sem felst z wt
skipteft j þessu Sacramente/z þess O
maklegre sem eg er til Medtekningar
þessa Stormerkis/þess meir liggur mi
er

er hier a ad ganga hier til/ so eg mætte forlijkast vid þig/ z þier jnnplantast/ hvad j þier eunum / er öll mijn Von/ Gooде Jesu minn Frelsare z Endurlausnare/ Amen.

Annar Bæn.

Almättuge z Myskunsame Gud Eg aumur Syndare/ er kallade z bodenn til þijns dyrmæta z haleita Nattverdar/ þar s þu hefur so Godgyrndarsamlega sbwed mier z til veidt þinn Lijkama til eirnrar Fædu/ z þitt dyrmæta Blod til eins Dryckiar Enn eg vidurkienne mig ad vera einn aumann Syndara/ omakleganñ þinnar minnstu Nadar/ auk helldur soddann O- feigianlegar Giæfsku/ Þo trwe eg fullkomlega/ ad so vissilega sem þu leyfer mier þijns Lijkama z Bloods ad neyta til ad styrkia minna veyka Trw/ so sann arlega munu mier Synderner fyrer giefast/epter þijnu sonu z obrigdanlegu

Fyrerheite/so sem þad eg skadþastlega trwe/ad þiñ Lÿkame huorn eg nu med tek sie ꝑ mig j Daudañ wtgiefeñ/ og þad Blood sem eg nu dreck/ sie fyrer mig wthellt. Eg veit ad eg er huorke maklegur nie verdugur ad ganga hi er til/ Eg veit z eirneñ þad vel/ ad hu orke eg sialfur nie nockur oñur Skie pna getur hreinsad mig edur tilreidt/ ad eg verde maklegur til slÿkrar hm leitrar Maaltÿdar/ Þar fyrer geing eg hier til/ ecke so sem sa ad hreiñ er/ helldur so sem ohreinn Syndare/ kiem eg hier fram/og jata mig fyrer eirn aumañ overdugañ Syndugañ Mañ/ og girnest epter þÿnu Huggunarsamlegu Fyrerheite/ ad verda maklegur z hreiñ. Eg trwe z miñ Gud Endlausnare z Frelsare/ad þu muner hra insa mig/ so sem þu hefur lofad. Og fyrst þad eg er nu so syndugur/þa jñ/ply eg til þÿn/og villda giarnañ þig j þessu Sacramente medtaka/so þu va
rer

ker med mier/ z burtræker Syndena fra mier/ Gief mier eina sañа Jdran z Angur/gior mig riettlætañ z hæfe legan til allra godra Verka/ Eg er þar vm j fullu Trauste/ ad mier muñ þa allt veitast/sem þu Hefur mier au mum z Syndugum lofad og tilsagt/ Amen.

Þackargiord epter Bergingenä.

Þackergiore eg þier/ Almattugur Gud z eilijfur Fader/huor mier aumum Syndara z Overdugum Þion þijnum/ vtrtest ad giefa hid Hel gasta Holld z Blood Sonar þijns/ ad bergia/ huar fyrer ad eg bid Mill de þijna/ad fyrer Pijnu z Dauda þijns einka Sonar/giefer þu mier eilijft Lijf. Vardveit þu mig DROTT. eñ j Dag z huorn Dag/ af öllu jllu/ z af öllum Daudlegum Syndum/ z lat mig enda mitt Lijf/ æn Daudleg ra Verka/ vnder Myskun þiñe/ so ad

K ij eg

eg meige giallda þier Skapara mijnū Ond mijna flecklausa/ huoria þu ſkā paþer epter Mynd þiñe/ huoria þu hr einsader fyrer Vatn og heilagaň An da/ i Skyrneñe/ og huoria þu prelsad er/ med Bloode Sonar þijns/ Drott ins vors Jesu Christi/ sa sem med þi er lifer og rijker/ Odaudlegur Gud/ vm allar Allder Allda/ Amen.

Añnur þackargiord.

Ó Og þacker sie þier Gud vor Fader/ sem vitdter oss þess/ ad vier høfum odlast Rijkdom þiñ ar Nadar/ og liest oss koma til þessar ar daſamlegr Maaltijdar. Vier bid ium þig Fader/ ad þu later þiñ Hei laga Anda/ aukast og eflast med oss/ þyrer Jesum Christum vorn Herra/ þiñ Elskulegaň Son/ sm med þier lif er og rijker j Einingu hins Hei laga Anda/ nu og ad eilijfu/ AMEN.

Bæn

Bæn þyrer Born og Vngmeñe.

Allsþe Myskunsame Gud z Fader/ þu sem hefur mig skapad ein Mañeskiu/ liest mig j Heimen fædast og gafft mier Skyn og Skilning/ og hefur skipad mier ad heidra Fodur og Moodur/ Eg bid/ Gief mier eitt hlydid Hiarta vid þau ad hafa ad eg meige vita/ ad þau eru j þiñ stad sett/ til ad stia na mier epter þijnum Ordum/ Gief mier ad eg meige vera hlydeñ j allañ mata / j øllum þeim Hlutum/ sem ei eru a moote þijnum Vilia/ Giefþ mier Siñe til ad læra mier vidervÿsa og kieña/ og vera Trwr og jdeñ j þui sem þau mier bioda/ og eg mætte so vppvaxa/ þier til Dyrdar/ eñ mier til Sæluhialpar/ fyrer Jesum Christum vorn DRottiñ og Herra/ Amen.

Ein good Bæn aþ Naffnenu Jesu.

 O gode

O Goode JESV/ O sæte Jesu/ O milde Jesu/ O Jesu Sonur Mariu/ fullur Naadar z Myskunar/ O þu sæte Jesu myskuna mier/ epter mykeurc Myskunseme þiñe/ O þu goode Jesu/ eg bid þig fyrer þitt dyrmæta Blood/ huoriu þu wthellter fyrer mig aumañ Syndara/ Fyrst j þi ñe heilogu Vmskurnar Skiin/ Þar epter nooglega j þiñe særu Kuol/ og Þijnu/ Þuo þu mig af ollum mijnum Syndum. Aliit þu mig/ þig audmiuklega til/ idiande/ og med iafnade þitt hid heilaga Nafñ akallande/ Þetta Nafn JESVS er Hialpar Nafñ/ eñ huad er JESVS nema Frelsare? O goode Jesu/ huor ed mig skapader/ og med þijnu dyrmæta Bloode frelsader/ Læt mig ecke tapast/ huorn þu af engus Efne skapader/ O goode Jesu/ Læt mijna jllsku ei meiga graun da mier/ huorn ed Almættug Godgyr nd þijn giorde hier/ O Goode Jesu/

vidur

vidurkienſtu ꝛ allt þad þitt er j mier/ eñ afmaa allt þad af mier ſem jllt og añarlegt er/ O millde Jeſu/ Myſkuna þu mier/ a medan Myſkunar tijmeñ er/ og Glata mier ei a Tijma hins hræ ædelega Dooms. O Goode Jeſu/ þo eg aumur og Syndugur hafe forſkulld ad epter Riettlæte þijnu eilijfa Kuol og Pijnu/ ſaker miña þungra Synda þa appellera eg nu fra Riettlæte þijnu og fly til þiñar Omælelegrar Myſkunar/ ſo þu myſkuner mier/ ſo ſem villdur Fader og Myſkunſamur GUDS Soñ. Þuiad huort Gagn leider þig þar af/ þo eg eilijflega fordæmeſt? Þui ad ecke lofa þeir Daudu þig/ ꝛ eingeñ af þeim ſem nidur ſtijga j Heluijte. O þu Myſkunſamaſte Jeſu/ Myſkuna þu mier aumum Syndugum/ O þu allra ſætaſte Jeſu frelſa mig/ O þu Goode Jeſu/ Lijknſamur ſlertu mier aumum Syndugum. O Jeſu/ Lat mig koma j tølu Utvaldra Maña/

 O

O Jesu/ Hialp allra þier vonande/ Myskun mier. O Jesu Lausn allra i þier trwande. O Jesu Fyrergiefning allra minna Synda. O Jesu Mariu Son/ hell þu i mig þinne Nad/ Speke/ Kiærleika/ Elsku/ Hreinlyfe/ Hlydne/ Lijtelæte/ so eg meige i ollum Motgange/ hafa heilaga Þolenmæde og þig fullkomlega Elska/ i þier ad Glediast og Fagna/ ad eilijfu/ AMEN.

Bæn vm goda Afgang.

O þu Eilijfe Gud og DROTTinn/ i huorium ad stendur oll vor Hialp og Traust/ þu sem ert allrar Skiepnu eilijft Vpphaf og Ende þu sem alleinasta veist fyrer Mannsins Endadag/ og hans sijdasta Tijma. Eg bid þig af allre Hiartans audmykt/ ad þu giefer mier þijna Nad/ fyrer huoria eg meige hafa vm mitt sijdasta Tijma/ Eg bid þig/ af allre Hiartans

ans Audmykt/ad þu giefer mier þijna
Naad/fyrer huorta eg meige hugá/um
mitt sijdasta Endadægur og Uppgongu
þessa Heims. Gief mier Naad ad sia
nda stødugur og blijfa j einne saūre tru
til þijn/ fyrer Jesum Christum vorn
DROTTiñ/ og hafe riettañ saññañ
Kiærleika til mijns Naunga/ Vardveit mig fyrer øllum Diøfulsins og
Holldsins Freistingum/ og lat alldrei
nema Plagu edur Motgang yfervinna mig/ so ad eg falle ei j Mistraust/
edur Efasemd um þijna Naad & Myskun / Eg bid þig/ad þu af þijnu Fødurlegu Hiarta/ viliet lata þijns Elskulega Sonar/ Jesu Christi saklausu
Pijnu og Dauda/ vera eina fullnadar
Boot og Bitaling fyrer allar mijnar
Synder/ Gode Fader/ Haf mig j þinne
Vernd og Vardveitslu/ Styrk og hugga mijna aumu Saal og hryggua/ fyrer eñ mitt Hiarta j sundur brestur/ og þe
gar mijn Tunga misser sitt Maal.

O goode Gud og Himneskur Fader/ kom mier til Hialpar/ pyrr eñ mynst Augu protnar Lios/ og missa þeirra Syn. O allra Myskunsamaste Gud og Fader/ eg bid og akalla þig/ hug ga mig med þijnu sæta Orde/ sem þin Elskulege Sonur/ vor DROTT-inn Jesus Christus/ j sinne skærsku Neyd og Angist/ sagde til Reyfarans. DROTTinn Gud og Fader/ J þijn-ar Hendur befala eg mijna Sál/ og bid þig af allre Hiartans Audmykt ad þu later þijna Heilogu Eingla flytia og færa mig j þitt Himneska og Fodurlega Skaut/ suo eg mætte med ollum þijnum Himneskum wt voldum lifa og Glediast ei lijfslega/ AMEN.

Bæn j storre Soott.

Herra Jesu Christe/ Þu sem ert þeirra Lifendu einka Sælu hialp/ og þeirra Daudu eilijft

Lijf

Lijf/ Eg a Hendur fel og aphende mig og allt mut j þiñ Heilaga Vilia huort helldur þu nu villt/ ad þesse mijn faatæka Sal/ skal leingur vera og blijfa j þessare Lijkamlegre Vist/ þier til Þionustu/ ellegar skule hun hied añ þara/ og Reisa ap þessum Heime/ þui eg er þar vm þulluiss/ og veit j Sañleika/ ad þad sem er þiñe Mylskun seme a Hendur þaled og aphendt/ mun alldrei glatad nie tapad verda. Eg vil nu giarnañ/ og med einum goodum Vilia/ þeñañ Lijkama apleggia/ og burtfæraſt/ þ þui ad eg stoduglega vo na og trwe/ ad hañ mune oppreisast ap þier/ og þu munt mier hañ aptur giefa/ so ad eg skal þa mz Sal z. Lijk ama frelsast fra allre Eymd/ Besolld Motgange/ og sijdañ lifa hia þier æpenlega/ j eilijfre Saluhialp. Eg bid þig O Herra Jesu Christe/ ad þu vilier styrkia mig med þiñe Nad/ j mooti ollum Beykleika/ Eymd og

Freistingum/ j eirnre sanre stadfastre Trw/Von og Polenmæde/og j moote ollum Diosulsins Freistingum vard veit þu mig/. Nlyf mier med Myskun at Skyllde þynum/med huorium þu styrkt heþur fordum Daga þa hina Helgu Pyslarvotta/j allra Nanda gri ñum og hrædelegum Pynum og Plagum/ so ad þeir aller med Dyrdlegre Sigurvinningu fyrer Trwareñar Ski olld/ haþa alla Nlute yþervuñed/ Eg finn og þormerke/og j Sañleika reyne ad þar er þullkomlega eingeñ Styrk ur med mier/ helldur er allt mitt Trausst og Nale alleinasta j þiñe oseigion legre Giæsku/Ei hef eg helldur nock ud gott Verk edur Verdskulldan/þad eg meige þrambera pyrer þier/ helldur þar þuert a mote / siñ eg med mier margt og myked jllt/ Eñ eg giefþ mig til þinnar Omælesegrar Giæsku/og þad er myn Huggun/ad eg trwe þad/ þu muner aþ þiñe Myskun lata mig reik
nadañ

nádañ verda j Tolu Riettlætra Mañ/ Þu ert fæddur mier til gooda/ Þu hefur lided Hungur og Þorsta mier til Gooda/ Þu hefur kient og predikad/ fastad og beded mier til gooda/ og fyrer mijnar saker hefur þu mørg Good verk giort/ Fyrer mijna skulld/ leidstu þañ harda Dauda og Pijnu a Kross enum. O goode Herra Jesu Christe lát þad alldrei skie/ ad þetta sie fyrer mig giørt til onytis/ helldur lát mig nu þess niota til gooda/ huad þu mier af þiñe Goodvilld einusiñe giefed hefur/ j þui þu giefed hefur þig sialfañ med øllu goodu/ Fyrer þui skal þu þitt dyrmæta Blood/ vera øllum mijnum Syndum og Illsku til Afinnañar z Hreinsunar/ og tak þu þær j burt og fullkomlega afplaana. Lát þu þitt Riettlæte skyla og þekia allt mitt Rañglæte/ Afsaka mig z so/ og lát þijna Verdskulldan fylgia mier/ og forsuara mig/ fyrer þeim strænga og Riettlæta

K vij Dom

Domara/ og nær þad vorida seim med mier er yfergnæfer/ þa lat þijna Nad med mier aukast/ so ad mijn Trw skei ke ecke/ nie mijn Von falle/ og ad min Kiærleikur ecke kolne/ z ad min Man legur Veykleike Lkate sig ei nidur sla edur yfervinna af Daudans Ogn og Hrædslu/ helldur nær sem Dauden he fur Valld a mijnum Lijkamans Augū Gief þu þa ad mijns Hiarta z Hug-skots Augu snue ei fra þier/ Nær mijn Tunga ecke kan leingur ad tala/ lat þo mitt Hiarta samt akalla þig/ z hu ga so/ DROTTInn/ J þijnar Hendur fel eg min Anda/ Þier sie Lof og Dyrd fyrer vtan Enda.

A M E N.

Þackargiörd fyrer Guds Velgiorninga.

Þacker giere eg þier/ minn Gud z Fader/ Eg Lofa og prijsa þig/ fyrer þad/ þu hefur skapad mig epter

epter þiñe Mynd. Ad þu þyter þiñs Sonar Jesu Christi dyrañ Dreyra frelster mig fra eilijfum Dauda/ Eg packa þier/ ad þu af Nad þiñe/ wtvalder mig fra Upphafe/og kallader mig til christelegrar Trwar/ lieft mig þaa Skijrn/ z Uppfædder mig fyrer mijna christelega Forelldra/ z lieft mig læra ad þeckia þig/ Eg packa þier ad þu so Myskunsamlega vm lijdur mig/so opt a moote þier Syndgande/ Eg packa þier/ ad þu af þiñe Nad/hefur Vardveitt mig fra Van trw z Villu/z hefur vijsad mier þiñ Sañleika/Eg packa þier/ ad þu suo milldelega hefur gefed mier þijns heilaga Anda Gafu z Trwareñar Avoxtu/Eg packa þier/ad þu ei fra mier tekur þiñ H. Anda/nie þitt Ord af mijnum Muñe/ Eg packa þier fyrer allar Lijkamlegar Velgiørder/Heilsu z Heilbrygde/ og ad þu so milldelega vardveiter mitt Vit z Skyn/ og alla

mijna Lime fra Olucku. Ad þu hefur giefed Fid z Rosleghett þar sem eg er/ z j margañ mmata verndad og vardveitt mig/ z heyrt mijna Bæn/ Eg þacka þier fyrer Nialp og hiastod og alla Huggun/ og fyrer allt þad Goda sem eg hefe hrept og hloted/af þijnum Sktepnum/ Fyrer Klæde og Fæde og alla Þörf og Lijfsins Næring/ Hws og Heimele/ Trwfasta Vine/ og alla adra þijna ofetgianlega Velgiörninga. Þier þu hiñ volldugaste Kongur/ og DRDTTIñ sem alleina ert Ddaudlegur/ sie Lof og Þacker vm Allder og ad eilijfu/
A M E N.

FINIS

